TOLLAREN

NR 4-2016 ÅRGÅNG 31

Svenska Nova Scotia Duck Tolling Retrieverklubbens medlemstidning

TOLLAREN

ges ut av Nova Scotia Duck Tolling Retriever-klubben och utkommer med 4 nummer/år.

Alla helbetalande medlemmar erhåller tidningen.

Ansvarig utgivare:
Mats Viker

Redaktör:
Mia Eriksson

Layout & redigering:
Fia Björklund

Övrig redaktion:
Ellinor Leigod
Mikaela Gröndahl

Tryckeri:
Wikströms Tryckeri AB, Uppsala

Omslagsbild:
Attrahunt's Best Wishes och
Inlicios Dusk and Dawn
Foto: Anna Alfredsson

ISSN-0284-9631

Innehåll och utformning av artiklar behöver inte ge uttryck för uppfattning som delas av tidningens redaktion eller klubbens styrelse.

För innehållet i publicerade artiklar svarar respektive författare.

För insänt, ej beställt, material ansvaras ej.

ANNONSPRISER
Annonser där klubbens medlemmar annonserar ut valpkullar, hundar till avel, omplaceringar m.m
Mittuppslag 1000 SEK
1/1-sida 600 SEK
1/2-sida 300 SEK
1/4-sida 200 SEK
Fakturering sker i efterskott.

Annonser som rör försäljning av olika slag, oavsett medlemsskap i Tollarklubben
Mittuppslag 2000 SEK
1/1-sida 1200 SEK
1/2-sida 600 SEK
1/4-sida 400 SEK
Fakturering sker i efterskott.

Årsrabatt erhålles med 25% under förutsättning att annonsen från början bokas som årsannons (4 nr i rad).

Annonserna bör lämnas som digitala dokument eller färdiga tryckoriginal.

Redaktören har ordet

HÄRLIGA NOVEMBER!

Mörkt, vått och kallt. Lite snö ena dagen. Regn den andra. Snöblandat regn den tredje. I slutet av november är det härligt att vara hundägare i mina delar av landet. NOT. Jag har gått in i min vanliga senhöst- och vinterdvala. Och med mig tar jag mina hundar. Indra och Embla verkar nöjda med att bara få vara i livets ekorrhjul ett tag. Mörkt på morgonen när vi går upp och åker till dagis. Mörkt på kvällen när vi åker hem från dagis. I mitt försök till att vara den perfekta tollarmatten som stimulerar sina röda yrväder alldeles sådär lagom mycket så tränar vi rallylydnad en dag i veckan inomhus. Motivationen är sådär.

Låt oss hoppas att december, som november förmodligen har övergått i nu när ni läser detta, bjuder på lagom kyla, ren, fin och vit snö samt lite mer motivation till att vara ute i friska luften. För just nu orkar jag bara inte.

ÄNDÅ MÄRKER JAG ATT Indra och Embla är sjukt sugna på att behålla sina rutiner. Speciellt när det gäller frukosten på morgonen. Jag behöver inte ens ställa klockan längre för jag vaknar av att Embla glatt slickar mig i ansiktet med en svans som går som en propeller och av att Indra tar sats och hoppar upp i sängen, gärna rakt på mig och börjar rulla sig samtidigt som hon grymtar som en gris. Jag lär ge dem att de är kreativa i sina försök till att väcka mig och vem kan motstå två överlyckliga tollare (som märker att deras väckningar av matten fungerar alldeles utmärkt bra varje gång) även fast klockan är alldeles för tidigt och det fortfarande är kolmörkt i sovrummet?

Jaja, det är sannerligen tur att de finns. Frisk luft har ingen dött av mig veterligen och det är på grund av Indra och Embla som jag får min beskärda del av den varan. November eller inte.

ANYWAY, VAD PASSAR BÄTTRE än ett fullspäckat nummer av världens bästa tidning i vintermörkret? Inta soffhörnet, tänd ett ljus eller två, brygg en stor härlig kopp te och läs!

Mia Eriksson
Redaktör
tollaren@tollarklubben.se

TOLLAREN 4-2016

Innehåll

02 Redaktören har ordet

04 Ordförande har ordet!

05 Ett jaktlag med tollare

06 Från gröngöling till champinjon

09 Ska SSRK delas i en retrieverklubb och en spanielklubb?

10 Amerikanska Tollarspecialen 2016

13 BPH med Embla

16 Little River Tolling Dogs

18 Från valp till apportör: The real deal

22 Spexa – forever and ever and ever

25 Tollare på hugget!

30 Aktivitetsgrupperna har pennan!

32 Distrikten • Medlemsinformation

34 Efterlysning! Vi behöver fler domare

35 Nya medlemmar • Styrelsen och funktionärer

36 Tollingjaktprovet i Ånnaboda

05 Ett jaktlag med tollare

06 Från gröngöling till champinjon

Bild: Simon Brüggermann

16 Little River Tolling Dogs

Bild: Inger Holmgren

Har du ett bidrag till TOLLAREN?
Allt material (annonser, artiklar, kåserier, Tollare på hugget m.m.) skickas till tollaren@tollarklubben.se.

Om du skickar in material med vanlig post, bifoga då adresserat och frankerat kuvert om du önskar materialet i retur:
Mia Eriksson
Nämndemansvägen 26
643 32 Vingåker
072-503 03 00

MANUSSTOPP FÖR TOLLAREN 2017
19 feb, 16 april, 20 augusti och 12 nov.

Tänk på följande:
Text: Skriv text i textprogram och bifoga som fil, då detta förenklar sorteringsarbetet betydligt. Inga texter direkt i mejl.

Bild: Döp bilderna till det de föreställer eller bifoga textdokument med bildtexter. Ange alltid fotografens namn. Digitala bilder bör göras i 300 dpi, jpeg-format och maximal kvalitet. Skicka inte bilderna i mejlet utan bifoga dem. Ta inte bilder från internet. Skicka originalfilerna.

Skicka inte bilder större än 7 MB utan att först kontakta redaktören, tollaren@tollarklubben.se.

Ordförande har ordet!

UNDER HÖSTEN HAR TOLLARNA återigen levererat. Vi har fått inte mindre än fyra nya tollingjaktchampions när detta skrivs. Ett stort grattis till Therese Johansson med Chino (Fägrings Salty Chinook), Anna Fredriksson med Vessla (Arbetsviljans Hallongrotta), Petronella Lindholm med Lukas (West Coast Tollers Vackre Frej) och Michaela Hoffman med Ares (Quatermain vom Lech-Toller Nest). Att vi får fram fler tollingjaktchampions visar att vi har bra tollare, kompetenta tollarägare och att våra uppfödare lyckas mycket bra i sitt avelsarbete.

Under hösten har Tollarklubben tillskrivit SSRKs huvudstyrelse och framfört synpunkter på att beslut om att nya riktlinjer och anvisningar för den populära jaktprovsformen Working Test Retriever har tagits utan någon som helst remissförfarande eller dialog. De nya riktlinjerna ställde som bekant till det för oss med att arrangera Working Test på Tollarspecialen, vi tvingades döpa om det till arbetsprov. Vi har därför begärt att riktlinjer och anvisningar skrivs om så att de går att anpassa och inte bara vara en ren tävlingsform för de hundar som enbart är avlade för den klassiska gods-, klapp- och sträckjaktsretrieverns arbetssätt. Vi begär också av SSRKs huvudstyrelse att riktlinjer, anvisningar och andra former av regelverk som reglerar olika jaktprovsformer inom SSRK ska remissas med rasklubbar och avdelningar samt att de beslutas på ett demokratiskt vis.

I SLUTET AV OKTOBER träffades styrelsen under en lördag till söndag för ett fysiskt styrelsemöte. I vanliga fall har vi styrelsemöten en gång i månaden över telefon, och då är det svårt att föra mer strategiska diskussioner, vilket vi nu fick möjlighet till. Vi kunde under mötet göra en genomgång av de mål och strategier som vårt RAS-dokument (Rasspecifika AvelsStrategier) innehåller. RAS skrevs under 2013 och beslutades 2014, och har ett antal korta (5 år) och långsiktiga mål (10 år). Vi kontstarerade att det var en nyttig genomgång och att vi ligger väl till i många mål och strategier, men att det finns några områden som vi kan ta tag i på ett bättre vis. Vi kommer att publicera vår uppföljning på hemsidan under december.

Under Tollarspecialen genomförde vi en frivillig mätning av våra hundars höjd. Hela 302 tollare mättes, och vi kommer att genomföra en ny mätning om ett par år för att kunna följa utvecklingen. Det är i övrigt svårt att göra en analys efter bara en mätning eftersom vi inte har tillgång till äldre mätningar. Det man dock kan se är att bland de hundar som är äldre än 8 år, är avvikelsen gentemot rasstandard (idealhöjd +/- 3 cm) större än bland de yngre hundarna. Det indikerar att aveln idag ger hundar som har en högre andel hundar inom rasens standard ätt höjd än tidigare, vilket är positivt.

Under året genomför vi också en hälsoenkät. Enkäten kommer att vara öppen året ut. Syftet är att få information om så många hundars hälsostatus som möjligt, så att klubben ska kunna göra en bedömning av hur vi ska arbeta med rasens hälsa framöver. Om du inte lämnat svar så är vi tacksamma för om du kan svara före nyår. Vi gör hälsoenkäten för de framtida tollarnas hälsa.

Under hösten har vi också arbetat intensivt med att hitta en plats för att arrangera 2017 års Tollarspecial, men även 2018 och 2019 års specialer. Vi arbetar för att framgent kunna ha plats och ansvariga klara för minst två år framåt. Då kan man som kommande arrangör följa arrangemanget året innan man ska arrangera själv, och därmed kunna ta till sig kunskaper och idéer. Vi har ett antal platser där vi kan genomföra Specialen 2018 och framåt, så framåt känner vi oss ganska trygga. Vi kommer att hålla en Tollarspecial 2017. När detta skrivs ska vi bara få till ett slutligt beslut om plats. Förhoppningsvis offentliggörs lokalisering av Tollarspecialen 2017 ungefär samtidigt som denna tidning hamnar i din brevlåda.

VI HAR OCKSÅ LAGT mycket tid åt att diskutera det förslag till delning av SSRK som just nu föreligger. Mer om hur vi ser på det finns på annan plats i denna tidning.

Jag vill också påminna alla våra duktiga uppfödare att ni har möjlighet att kostnadsfritt ha länk till er hemsida och beskrivning av er kennel på klubbens hemsida utan kostnad. Vi vill på så sätt stötta våra duktiga och engagerade uppfödare så att potentiella valpköpare väljer att skaffa valp från er istället för att kontakta kennlar som inte följer klubbens avelspolicy. Kontakta webmaster, Susanne Viker, så hjälper hon er.

Mats Viker
Ordförande
ordforande@tollarklubben.se

Jaktlaget Digby Tollers uppe från vänster: Joseph Hagert här med Rozza, Åsa Roosqvist som jagar med Knyst & Noice, Fredrik Larsson som jagar med Disa, Titti Karlström som jagar med Vilde, Moyo och Jilla. Undre raden: Roland Bjuggelius som jagar med Abby, Janne Alenfall som jagar med Silver, Tina Joonas som jagar med Z och Rozza, Hanne Sølvkjær som jagar med Cia och Luna, Håkan Linde som jagar med Lizza och Tessla och Lasse Bengtsson som jagar med Zimba. Saknas på bilden gör Johan Andersson med Elira, Amelie Sandberg Möller med Nikita och Sverker Haraldsson med Qubec och Storm.

Ett jaktlag med tollare

Text: Anne Titti Karlström Bild: Anne Titti Karlström, Agneta och Tina Joonas

ÄR VI UNIKA? JAG tror det! Utanför Vellinge i Skåne finns det som jag tror är världens enda större jaktlag som enbart består av tollare med hussar och mattar. Jaktlaget heter Digby Tollers. Trots att vårt jaktlag är stort jagar vi mest ensamma eller i par.

Vi jagar framför allt gås, men även änder, duva, svartfågel och annat jaktbart vilt. Vi träffas ett par gånger om året för att se till vår mark. Vi bygger värn och spångar över diken samt städar upp, allt medan våra tollare förväntansfullt nogsamt övervakar arbetet.

I SKRIVANDE STUND ÄR jaktsäsongen i full gång och vår facebookgrupp fylls på med vackra naturbilder, stolta jägare och framförallt lyckliga arbetande tollare!

För er som ännu inte haft möjlighet att jaga ensamma med era hundar kan jag berätta att det är en fantastisk naturupplevelse och mycket väntan där väldigt få skott avlossas. I stället njuter vi av tystnaden och att få vara tillsammans med våra hundar i den miljö och med det uppdrag de är avlade för nämligen apporteringsarbetet. Bästa vädret för jakten är hård vind och gärna kallt och småregnigt. Det låter kanske inte så skönt, men jag lovar att när gässen kommer sträckande känns vare sig blåst, kyla eller regn! Så har du möjlighet att prova kan jag varmt rekommendera den ursprungliga, ensamma tollarjakten! •

Avkopplad tollare på jakt

Petronella och hennes Westcoast Tollers Vackre Frej "Lukas".

Från gröngöling till champinjon

Text: Petronella Lindholm Bild: Petronella Lindholm & Amanda Linusson

Det är roligt att ha mål! Mål motiverar och hjälper till att hålla fokus. Jag har haft flera mål med träningen av min Lukas: Att vi ska ha roligt, att vi ska utvecklas, att jag ska få en duktig jakthund och att han ska visa sina fina egenskaper på jaktprov, för att nämna några.

Ett mål som länge hägrat i horisonten är att Lukas en dag ska bli tollingjaktchampion, och i oktober i år uppnådde vi tillsammans det målet. En härlig känsla! Det är många pusselbitar som ska falla på plats från att man börjar grundträna en liten valp till att man har en apportör man kan lita på. Jaktapportering är ett ständigt samarbete mellan förare och hund, ingen av oss skulle klara av jobbet hälften så bra utan den andre. Lukas behöver lyssna på mig som kan planera, som säger när han ska arbeta, åt vilket håll han ska springa och som tar ansvar för hans säkerhet. Väl i arbete är han överlägsen mig, han kan förflytta sig mer effektivt än jag, både på land och i vatten och han har en nos som hittar vilt där jag hade fått leta ihjäl mig. Vi behöver varandra.

TOLLINGJAKTCHAMPIONATET ÄR ETT kvitto på att hunden har goda jaktliga egenskaper och klarar just den balansen av självständighet och samarbete som jaktsituationen kräver. För att komma dit är det många steg på vägen och svårigheterna ökar successivt genom provklasserna. Vissa saker kommer med hundens erfarenhet, som ett bra sök och förmåga att använda sig av vinden under arbetet.

Andra saker ska fungera redan från början, jag ställer samma krav på följsamhet, stadga och avlämningar för min nybörjarhund som jag gör för min elithund och går inte vidare i träningen förrän hunden klarar de bitarna.

Nya moment får man träna in eftersom, men de moment som finns från början ska vara rätt från början.

Det vore otydligt att under lång tid ha en viss rutin för avlämningar för att sedan plötsligt när man avancerat en klass göra om rutinen och förvänta sig nya saker i samma gamla situation. Tydlighet, rutin och tillit är mina favoritord i hundträningssammanhang, och det ska gälla både mig och hunden.

NYBÖRJARKLASS – för hund som uppnått 9 månaders ålder.

Jag vill att hunden är lugn och trygg vid mig och energisk ute i arbetet. Den lite oerfarna hunden tycker redan att det här är jätteroligt och det är inte petnoga att allt går i raka vinklar och med felfri lydnad. Däremot är det viktigt för mig att bygga en stadig grund och stabila ramar för hur vårt samarbete ska se ut nu och framöver, för att hunden ska ges en möjlighet att växa in i sin uppgift allt eftersom hans mognad och erfarenhet ökar.

Ansmygningen vill jag ska vara ett tryggt moment där jag och hunden kan spana av omgivningarna. Jag har lärt Lukas att trycka sig lätt med bogen mot mitt ben när jag går, på så vis behöver jag inte titta på honom för att veta att han är kvar i rätt position. Jag har också tränat in att min gaspedal sitter just där på benet som en liten inbillad knapp, så om han tappar trycket stannar matte och vi kan inte fortsätta framåt förrän han börjat trycka på knappen med sin bog igen. Väldigt användbart för att få ett följsamt fotgående!

UNDER TOLLINGMOMENTET SKA hunden växla mellan lekfull aktivitet och tyst, lugn passivitet. För Lukas är det lätt att vara aktiv och lekfull så vi har tränat allra mest på passiviteten. Jag smög ner, bad honom lägga sig, väntade tills han var helt lugn, kastade iväg en tollingboll, han fick hämta den, lägga sig ner för en ny passivitet och så kom nästa kast när han var helt lugn igen. Så småningom provade jag två, fem, tio kast på rad och sen passivitet tills han var helt lugn. Tålamodskrävande men effektivt! Rutin och tydlighet – lugn leder till arbete.

När skottet går och kastaren slänger en fågel som plaskar ner i vattnet eller på land gäller det för Lukas att hitta ”startknappen” på mitt ben igen. När Lukas trycker in ”knappen” med bogen och har gjort så några sekunder så säger hans matte lydigt ”apport” och han får springa eller simma och hämta. Tydlighet och rutin, så går det till varje gång han ska få hämta något. Trycker han inte in knappen kommer inget ”apport”.

”Tålamodskrävande men effektivt!
Rutin och tydlighet – lugn leder till arbete.”

Vid avlämningen gäller det för Lukas att trycka in en annan ”knapp”, nämligen den som sitter i handen och som leder till att hans lydiga matte säger ”tack” och han får släppa. För unga Lukas underlättade det om jag satt ner så att han kunde lägga fågeln i min hand utan att jag behövde böja mig över honom.

Söket ska vara självständigt arbete. Lukas sitter vid sidan och trycker in ”knappen” på benet, jag visar med kroppen och hållningen i vilken riktning han kan börja leta. Området kan vara både land, vass och vatten så det gäller att träna söket i olika miljöer och med olika terrängbyten. Jag varierar antal apporter som ligger ute i söket på träning, eftersom hundar verkar vara fenomenala på att lära sig hålla räkningen.

SAMMANFATTNINGSVIS för nybörjarklass vill jag att hunden ska känna igen sig i fotgåendet, skott och kast samt avlämningar. Vi har tydliga rutiner som ser likadana ut varje prov och varje träning oavsett uppgift. Arbetet – att få rusa ut och hämta kastade fåglar eller galoppera i ett sökområde – är belöningen. På så vis tränar vi hela tiden på att växla mellan hög aktivitet och lugn passivitet.

ÖPPENKLASS – för hund som uppnått ett förstapris i nybörjarklass.

I öppenklassen ökar avstånden och störningarna och det läggs till ett dirigeringsmoment. Fler skott, fler kast, mer springande och mer simmande. Jag vill att det nya svårare arbetet ramas in av det lugna välbekanta som händer oss emellan, vårt samarbete ska vara stabilt. Min tumregel: Öka svårigheterna successivt i en takt som gör att vi varje träning klarar av att behålla våra färdiga rutiner för följsamhet, stadga, passivitet och avlämningar. Blir det för svårt så gör jag hellre situationen lättare än att acceptera upprepat slarv med sådant som vi ”egentligen” redan kan. Jag tror att det bidrar till tydlighet och tillit att mina förväntningar är de samma och att de uppgifter han redan klarar förblir oförändrade även när vi lägger till nya saker runtomkring.

De ökade störningarna i öppenklass innebär att jag behöver kunna lita på att Lukas fortsätter att leka med mig i tollingen även om det plaskar i vattnet under tiden, eller att han kommer in och lämnar av fågeln han har i munnen även om det skulle falla en ny apport på tillbakavägen. Jag börjar i det lilla, kanske tränar avlämningar när det står en skål med köttbullar två meter bort, och ökar upp successivt.

DIRIGERINGSARBETET FÖLJER EN viktig princip: När du fokuserar åt det håll jag visar dig, så hittar du något du vill ha. Linjetagen tränar vi till kända områden där han sett att jag lagt ut något, och så går vi omvägar och hittar på distraktioner på vägen därifrån för att öka svårigheten när det behövs. Jag vill att han ska se dirigeringen som en hjälp och glatt vända upp på stoppsignal för att få en ledtråd om åt vilket håll det bränns. Därför väntar jag med att →

Lukas med en rosett efter ett välförtjänt förstapris.

TOLLINGJAKTPROV
Det är kvalitetsbedömning på tollingjaktproven vilket innebär att domaren inte rangordnar de startande hundarna sinsemellan utan alla som uppfyller rätt kriterier kan tilldelas antingen ett första-, ett andra- eller ett tredjepris. Alla tollingjaktprov innehåller tolling, självständig markering och ett självständigt sök. Öppenklass och elitklass innehåller även samarbetsmomentet dirigering. På tollarklubbens hemsida under rubriken ”jakt” finns anvisningar och regler där det står precis vilka avstånd, antal apporter, antal skott med mera som gäller för respektive klass.

lägga på störningar och att kräva att han väljer bort något tills jag märker att han känner sig säker på vad de olika signalerna och riktningarna innebär.

ELITKLASS – för hund som uppnått två förstapris i öppenklass.

Här är allt som innan, bara svårare. Fotgåendet behöver tåla svårare terräng, längre sträcka och svårare störningar. Uthålligheten i tollingen behöver vara större, och passiviteten längre. Stadgan får större påfrestningar. Avstånden blir längre och terrängen svårare, söket blir större och dirigeringen kantas av svårare distraktioner. Här ställs både självständighet, uthållighet och samarbetsförmåga på sin spets och marginalerna är mindre. Men med detta sagt – grunderna finns redan sedan länge. Lukas har gjort sitt fotgående, tryckt på mattes gaspedal, likadant i flera år. Samma sak med den välbekanta passiviteten, och avlämningarna går på rutin. Det går inte att undvika att marginalerna är små och att mycket kan hända, inte tu tal om den saken. Jag säger inte att det är lätt. Men ju mer som är tryggt och vant, ju mer som är tydligt och stabilt, desto mindre utrymme finns för saker att ställa till det. Mitt mål i elitklassen, precis som i de andra klasserna, är att Lukas ska se mig som en tillgång och inte som en sträng övervakare. Jag vill att han ska se mig som en som vet var det roliga händer och när man får springa dit, inte som någon som har foten på bromsen och en nagel i hans öga. Tilliten och relationen är viktig för mig, och för Lukas också tror jag.

PRAKTISKT TOLLINGJAKTPROV
– för hund som uppnått två förstapris i elitklass (tre förstapris och ett godkänt praktiskt prov krävs för championat).

Under det praktiska provet ska hunden visa att den håller även för en skarp jaktsituation. Det är inte massa moment och knappt något är förbestämt, det är upp till vädret och vinden och viltet hur provet kommer att gestalta sig. Grundförutsättningen är att hunden med förarens hjälp ska tolla in fågel inom skotthåll vid två tillfällen, och att hunden ska apportera nyskjutet vilt. För Lukas och min del innebar det upprepade tollingarbeten med ganska långa förflyttningar emellan, smygandes runt bland vatten och vass. Det hände en del oväntat, exempelvis när jag kastade tollingförmålet i ett jordgetingbo eller när ett plötsligt ljud skrämde tillbaka änderna till vassruggen de kommit ifrån. Provet pågick sammanlagt under flera timmar och hunden var under bedömning hela tiden. Mitt i spänningen i jakten och spänningen att vara under bedömning kändes det tryggt att ha en pålitlig kompis vid sidan. Jag tittade ner på honom och tänkte: Du älskar det här. Jag älskar det här, och dig. Nu gör vi bara vår grej, så ska det nog gå vägen.

DET FINNS SOM bekant aldrig bara ett svar när det kommer till hundträning och jag har fått prova mig fram för att hitta just vår balans mellan fart och lugn, självständighet och samarbete, rutin och improvisationsförmåga. Som ledstjärna finns hela tiden inlärningsprinciperna – rätt beteende leder till belöning – och vetskapen om att hunden gör det som lönar sig.

En jaktsituation går aldrig att förutse till punkt och pricka. Vi rustar oss med ett tydligt ramverk att röra oss inom för att kunna lösa de uppgifter som uppstår. Ibland vill vi olika saker, jag och han, och då behöver jag komma ihåg att vi har olika styrkor och att vi har användning av det när det verkligen gäller. När samarbetet i apporteringen går som en dans, där jag för och han följer, då är känslan närapå magisk. I slutänden är det just det som är vårt stora mål. •

Ska SSRK delas i en retrieverklubb och en spanielklubb?

Text: Mats Viker

SSRK, SVENSKA SPANIEL- OCH Retrieverklubben, är den specialklubb för de åtta spaniel- och de sex retrieverraserna och är den största specialklubben för jakthundar i Sverige med drygt 23 000 medlemmar. Svenska Tollarklubben är underordnat SSRK, och vi är en del av dess verksamhet. Till exempel är det så att de tollingjaktprov som genomförs under året, arrangeras av SSRK och inte Tollarklubben. Vi arrangerar endast jaktproven på Tollarspecialen.

Vid SSRKs fullmäktigemöte i maj 2015 fanns det motioner om att dela SSRK i två delar, retrieverraserna för sig och spanielraserna för sig. Detta medförde ett uppdrag till SSRKs huvudstyrelse att ta fram förslag och konsekvenser av att gör en sådan delning till nästa fullmäktige som äger rum i maj 2017.

I slutet av september skickades ett förslag ut från en arbetsgrupp som utsetts av SSRKs huvudstyrelse, om hur en ny retrieverklubb skulle kunna se ut. Alla medlemmar har kunna lämna synpunkter på detta förslag liksom givetvis även SSRKs avdelningar och rasklubbar.

VI BAD VÅRA MEDLEMMAR via både hemsida och Facebooksida om åsikter kring hur vi skulle svara för Tollarklubbens räkning. Tyvärr fick vi bara ett (!) svar från en medlem. Det ser vi lite som en indikation om att medlemmarna i klubben inte värderar SSRK särskilt högt, och att styrelsen fick ett mandat att lämna ett svar till SSRK.

Under styrelsemötet i oktober diskuterade vi ingående hur vi ställer oss till förslaget till en ny retrieverklubb. Vårt svar på förslaget, som vi publicerat på hemsidan, är att vi inte står bakom en delning av SSRK. Vi tycker att det är bra med en samlande organisation för alla retriever- och spanielraser.

Förslaget till ny retrieverklubb innebär en ännu starkare central styrning från en huvudstyrelse. Centralstyringen är redan idag för stark, och att öka den än mer är i vår mening felaktigt. Effekten av förslaget är att vi som rasklubb inte själva kommer att kunna besluta om vår budget eller verksamhetsplan. Vi kommer inte få besluta om vår medlemsavgift. Tolling föreslås tas bort från lokalklubbarna (nuvarande avdelningar) och läggas direkt under huvudstyrelsen, varvid intresset för tolling kommer minska kraftigt i lokalklubbarna. Vår klubbtidning, Tollaren, kommer att försvinna och istället kommer det bli ett antal sidor i SSRKs tidning som handlar om tollare. Vi bedömer att det förslag som tagits fram kommer medföra negativa konsekvenser för oss som klubb, men även för rasen tollare med nuvarande förslag.

VI FÖRESLÅR ISTÄLLET ATT SSRK omorganiseras och struktureras om. Vi anser att organisationen i SSRK bör ändras från att vara en hårt centralstyrd organisation, till en decentraliserad medlemsorganisation med stor insyn och transparens där respektive medlem känner möjlighet att kunna påverka. Vi anser att respektive hund, hundägare och uppfödare är de viktigaste resurser vi har i verksamheten. SSRK och Tollarklubben är till för alla dessa och inte tvärtom. Vi anser att rasklubben är central och att en ny klubb ska byggas kring detta förhållningssätt. Därför anser Tollarklubben att styrningen ska utgå från medlemsnära rasklubbar och inte tvärtom.

Sannolikt kommer SSRKs fullmäktige rösta om en delning av SSRK i maj 2017. Vi i styrelsen anser att vi ska motsätta oss förslaget till ny retrieverklubb. Men, det är också något som ska diskuteras på klubbmötet i mars, för oss är det viktigt att alla medlemmar får göra sin röst hörd i denna fråga. Det är klubbmötet som avgör hur våra delegater (två delegater) på SSRKs fullmäktige i maj 2017 ska rösta.

OM DET BLIR EN delning, kommer det innebära en stor utmaning för Tollarklubben att förhålla sig till. Det blir med största sannolikhet den största utmaningen vi har de närmaste åren för oss som förening. Det kommer bli något som förändrar vår klubbverksamhet och som kommer att ta engagemang och resurser från kärnverksamheten. I styrelsen kommer vi fortsätta diskutera hur vi i så fall ska agera, framförallt utifrån det förslag till ny retrieverklubb som föreligger. Vi vill givetvis fortfarande ta del av våra medlemmars tankar kring detta. Snälla, maila dina tankar och åsikter, ordforande@tollarklubben.se. •

STORT TACK TILL VÅRA SPONSORER!

DUMMIES.SE
"Shoppen för ett aktivt hundliv"

Agria Djurförsäkring

UNIVERSAL TECHNICAL TRADEMARK FOR MOST OUTDOOR PEOPLE
arrak OUTDOOR
REG.TMRK.

Till vänster: Uppställning av "Best Of Breed" tikar.

Cirkel: Vinnaren av den yngsta Junior Showmanship-klassen (Novice Junior) 9-åriga Sofia Shinn med tvååriga Ducker (CH JavaHill Redmoon Better Duck!)

Amerikanska Tollarspecialen 2016

Text: Louise Blomkvist Foto: Annkie Ahlebrand

Den 13 oktober åkte jag och Annkie Ahlebrand till USA för att kolla på deras tollarspecial som skulle vara i Napa Valley från söndag till onsdag. Linda Fitzmaurice som har JavaHill's kennel hämtade oss på flygplatsen och sedan åkte vi hem till henne där vi skulle bo tills vi åkte till specialen på söndagen. Linda bor i Hollister cirka 1,5 timmes bilresa från San Fransisco, så efter sammanlagt nästan 15 timmars resa var vi ganska trötta av självklara anledningar. Detta PLUS en bilresa från Linköping respektive Lysekil till Landvetter på cirka 2 timmar.

Ett par timmar tidigare hade Linda även hämtat en tjej från England som hette Jess Andrews och båda väntade på oss.

På fredagen turistade vi lite i Carmel, där det mesta var ganska dyrt. Hade hoppats på att vi skulle kunna ta ett bad i Stilla Havet, men det gick inte. Vattnet där är nämligen iskallt på grund av strömmarna, så vi fick shoppa lite istället och äta "svenska pannkakor" på "The Little Swiss Café". Pannkakorna var dock inte "riktigt" svenska enligt vår mening.

På lördagen åkte vi in till San Fransisco och Fisherman's Warf där vi åt lunch. Vi hade tänkt åka över Golden Gate-bron, men det var så dimmigt så vi tog lite kort på den och omgivningen istället. Ön Alcatraz låg precis utanför, sen blev det lite mer shopping i småaffärerna runtomkring

PÅ SÖNDAGEN, SOM började med lättare regn och sedan eskalerade, var det dags att åka till Napa Valley. Linda gjorde i ordning sin husbil som vi skulle bo i (Linda, jag, Annkie och Jess + sex hundar, fem tollare och en papillon). Linda och Jess åkte med husbilen. Jag och Annkie följde efter i Lindas bil, en Ford Flex automatväxlad, som Annkie fick köra. Jag har aldrig kört en automatväxlad bil, så det var uteslutet. Det hällregnade större delen av bilfärden, så sikten var inte den bästa stundtals. Tur att Lindas husbil var så stor att vi kunde följa den ändå.

När vi kom fram så regnade det fortfarande, typiskt! Det hade inte regnat där på 200 dagar, så självklart skulle det göra det när vi kom dit. När allt var uppackat och i ordning kom det några vänner till Linda och hälsade på. Vi hade ju inte ätit någon lunch, så två av dem tillsammans med mig åkte och hämtade pizza. Vi beställde pixxor i storlek medium och jösses den pizzan kunde vi varit fyra som delade på.

EFTERSOM DET HÖLL på att regna mer eller mindre hela dagen, så kändes det inte så lockande att stå och titta på agilityn. Det lilla vi såg av den var det tydligen något som heter "Gambler"-lopp, som är populärt i USA, men förekommer här i Sverige också. Förarna bestämmer

vilka hinder de ska ta och hindren har olika poäng. Alltså chansa och få höga poäng eller köra säkert och få lägre poäng.

På måndagen var det dags för lydnad och rallylydnad. Vi såg lite av lydnaden och det var någon slags ”övergångsklass” från rallylydnad till vanlig lydnad. Sedan tog två av Lindas vänner med oss på vinprovning i Sonoma, cirka en halvtimmes bilkörning från Napa. De sa att vi kunde ju inte vara i Napa Valley utan att ha provat vin. Så när vi kom tillbaka var det bara prisutdelning för ”Team-lydnad” kvar. Två lag tävlade i ”Team”. Fyra ekipage utgjorde ett lag och de skulle gärna vara utklädda med ett tema för hela laget. Det ena laget hette ”The Scream Team” och de hade endast likadana t-shirts. Det andra laget hette ”The Grape Heads Team” och var utklädda till vindruvsklasar. The Scream Team vann. Lite filmer från ”team-lydnaden” har Annkie delat på Facebook i gruppen Tollarspecialens FB Bodega.

PÅ TISDAGEN VAR det bara cirka fyra plusgrader på morgonen, nästan som hemma. Dags för utställningen som skedde inomhus och skulle börja kl 09.00. Den dagen var det jättefint väder, typiskt. Alla började tidigt med att bära in allt som skulle behövas, hundburar, trimbord, fönar till hundarna med mer. Sen började alla med att trimma sina hundar, en del badades först också. En slags fön användes för att ta bort vattnet i pälsen och en annan till att torka och föna med , sen tillkom diverse krämer och sprayer för att få pälsen på plats. Katalogen kostade 270 kronor (!). Det ni. Utställningen startade med välkomnande som brukligt och sedan spelades den amerikanska nationalsången följd av den kanadensiska.

Man började med nåt som heter sweepstakes. Där får man inga poäng utan en summa pengar istället beroende på placering. Efter det började den ordinarie utställningen där du får poäng till ditt kommande championat. Jag tror det är 100 poäng du måste ha för att bli champion. Till en början hängde vi med rätt bra i de olika klasserna , vilka som vann och så vidare, men sen blev det rörigare och rörigare och finalen var inte den höjdpunkt vi brukar ha. Det bara liksom tog slut och sen skulle alla vinnare fotograferas.

PLATSEN DE VALT till detta var hur fel som helst, eftersom solen sken in genom fönstren så försvann ju halva hunden på bilden. De kunde ju kanske flyttat till den andra sidan av lokalen, så vi kunde inte ta så många bilder på grund av det. Sedan var det dags att plocka med sig alla grejer och hundar hem igen. Plocka i ordning allt för avresan till jaktprovet på onsdagen, som var utanför Suisun City, cirka två timmar från Napa.

Team-Lydnad: Vinnarlaget ScreamTeam främst det andra laget heter The Grape Heads Team.

Utställningsklasserna var: Valpar 6-9 mån, Valpar 9-12 mån, 12-18 mån, Amateur-Owner-Handler, Bred-By-Exhibitor, American-Bred, Open, Veteran 7-10 år, Veteran äldre än 10 år, Hunting Retriever, Working Retriever, Best Of Breed, Stud Dogs, Brood Bitch.

Hundarna kunde tävla i flera klasser. Det var också tävling i ”Junior Showmanship”.

PÅ ONSDAGEN FICK vi åka tidigt till platsen för jaktprovet , på prärien någonstans ute i ingenstans verkade det som. De klasser som skulle tävlas i var Basic Retrieving and Tolling test ”BRT”, Working Certificate ”WC”, Working Certificate Intermediate ”WCI”, Working Certificate Execellent ”WCX”.

Vi tittade på BRT (delvis) och WC. Alla fick börja med landdelen som var två enkelmarkeringar och de som blev godkända där fick fortsätta med vattendelen som också var två enkelmarkeringar på vatten med tolllingarbete före varje markering.

Medan en hund startar så väntar nästa hund bakom ett gömsle cirka tre meter bakom, så den hunden hör ju allt. De har sina hundar kopplade mellan momenten, men håller i halsbandet när kasten sker. Den första markeringen skjuts iväg av en maskin som liknar en jättestor slangbella av en funktionär som även avlossar skottet, den andra markeringen kastas av den andre skytten.

Vattenmarkeringarna är likadana, fast då tollar de också. De är inte gömda som vi är, utan en del står upp, så de är ju fullt synliga för eventuella änder. Alla använde vattendummies till tollingen. Även här väntar nästa hund bakom ett gömsle + en tredje hund bakom ytterligare ett gömsle. Även filmer från WC har Annkie delat i facebookgruppen Tollarspecialens FB Bodega.

NYTT FÖR I år var någonting som hette Jamie Como Marking Challenge, för att hedra Jamie Como (Vermillion’s kennel) som gick bort 15 augusti i år.

Det gick ut på att hunden skulle göra två landmarkeringar på snabbaste sättet , ett kast och skott cirka 50 meter bort och den andra var en markering på åtminstone 150 meter. Om det var några hundar som hade samma tid så avgjordes det på två vattenmarkeringar också. Här var det två klasser, started dogs och advanced dogs. Det tog lite tid innan det började så det hann ju bli mörkt innan de sista startade, vilket borde ha gett pluspoäng. Vi kunde tyvärr inte stanna och se alla eftersom vi hade en tid att passa på nästa ställe.

WC (Working Certificate) nybörjarklass: vattendelen. Hunden närmast vattnet (nr 1) tollar och är under bedömning medans hund nr 2 står ca 10-15 m bakom och väntar på sin tur och hund nr 3 står 10-15 m bakom hund nr 2 och väntar. Det var deras hundstopp.

TRÅKIGT NOG SÅ missade Linda alltihop eftersom strömmen försvann i husbilen, vilket gjorde att trappstegen inte kunde fällas in och då kan man inte köra med den. Hon var tvungen att sitta där och ringa efter någon som kunde hjälpa henne fixa det. Efter mycket om och men, kom det en kille med nytt batteri och vi kunde åka till nästa ställe som var staden Pleasanton, där en av de största utställningarna i Kalifornien skulle gå av stapeln (tredagarsutställning). Vi var tvungna att vara där före 20.00 då campingen stängde och resan dit tog cirka 2 timmar. Den campingen var som en jättestor park och hade ett område under tak för husbilar och husvagnar, säkert 200 kvadratmeter. Det är ju bra som skydd för både stark sol och regn. Den platsen kostade 45 dollar/dygn. Vi skulle ju bara övernatta där för vi skulle ju åka hem på torsdagen och den dagen var den varmaste dagen på hela veckan, typiskt va?! •

Momentet skrammel följdes av en noggrann undersökning från Embla

BPH med Embla

Text: Mia Eriksson Bild: Mona Hjelm

Eftersom jag är rätt "ny" i mitt hundägarskap (ja, jag säger fortfarande att jag är en gröngöling trots att jag är inne på mitt fjärde år som tollarmatte nu) så har jag aldrig tänkt varken det ena eller det andra gällande BPH eller MH. Samtidigt är jag en nyfiken typ som gärna vill veta varför man ska göra det ena eller det andra så jag bestämde mig i våras för att göra både och med en av mina tollare, Svensdotters Enastående Embla. Först ut blev BPH och det genomfördes på Nyköpings BK en halvmulen och lagom tempererad lördag i slutet av maj i år.

För att ge er lite bakgrund; Embla är en härlig hund på många sätt. En enkel och lättsam tollare. Det säger jag inte enbart för att hon är min. Jag har nämligen en till tollare som varken är enkel eller lättsam men som jag älskar över allt annat ändå. Nog om det. BPH då. Fördomarna och kritiken MH-förespråkarna riktade mot BPH som jag fick höra om innan var att:
1) BPH är mesigt jämfört med MH.
2) BPH-protokollet och resultatet är klurigt att läsa av jämfört med ett MH-protokoll.

Jag läste inte på speciellt mycket innan om något. Jag bestämde mig bara för att ha koll, övergripande, på vilka moment som ingick. Inga detaljer. Öppna sinnen ni vet. Here we go.

MOMENT 1: FRÄMMANDE PERSON
Embla och jag blev inkallade på området och jag fick instruktionen att jag skulle gå ett varv runt den uppradade publiken som stod på rad tillsammans med testledare, figurant och beskrivare. Efter uppvisningsvarvet blev jag hänvisad till en plats cirka tre meter framför dessa. Embla satte sig snällt bredvid mig och jag var passiv. Testledaren slog ihop sina handflator två gånger för att påkalla Emblas uppmärksamhet och började gå resolut och bestämt emot oss. Jag fick ge kopplet till henne och hon gick åt andra hållet med Embla. I det här momentet pratade hon med Embla och sa "Ja, kom då Embla!" med ett glatt och positivt tonläge en eller två gånger.

Testledaren gick bort från mig och tillbaka med Embla två gånger och varje gång hon var längst bort från mig skulle hon klappa Embla. Hon satte sig på huk och gullade med henne. Embla i sin tur visade kärlek tillbaka och började, som hon brukar göra när någon pratar barnsligt och vänligt med henne, att stryka sig mot testledarens ben för att sedan lägga sig på rygg med att fyra tassar i vädret.

Tillbaka hos mig var det tandvisning och genomkänning. Inga problem det heller. Beskrivningens "bedömning": glad i främmande →

människor och trygg. Skalan 0 till 4 fick Embla 1 respektive 2. Hon är alltså inte speciellt glad i människor överlag men om de är vänliga mot henne både i röst och kroppspråk är hon vänlig tillbaka. Är en person neutral mot henne är hon inte speciellt intresserad. 2 i trygghet. 2 är tydligen det genomsnittliga i BPH.

Hon är tillräckligt trygg i situationen med främmande människor. Hon kastar sig inte bakåt i panik, hon är inte skeptisk eller reserverad. Men skulle hon få välja, så måste inte någon annan varken klappa henne eller gå iväg med henne.

MOMENT 2: FÖREMÅLSLEK

Kopplet av. Jag fick ta fram en egen leksak. Den skulle vara kastbar. Mjuk tennisboll med pip. Bus, bus, lek, lek och så kast! Embla sprang iväg som en pil, hämtade bollen och gjorde sedan som det anstår en retriever, hon kom tillbaka. Då fick jag instruktionen att jag skulle vara passiv med händerna bakom ryggen och bara vänta. Fram med en standardleksak – spengummi. Bus, bus, lek, lek och så kast igen. Retrievern i Embla sa: apport! Och tillbaka till en passiv matte igen.

Efter det skulle jag hålla Embla i halsbandet med pekfingret, varpå testledaren gick iväg och började påkalla Emblas uppmärksamhet med spengummit. När testledaren sedan kastade spengummit skulle jag släppa taget i Emblas halsband. Till saken hör att vi har tränat extremt mycket stadga i apporteringsträningen så Embla satt kvar. Dock med fokus framåt på vad som hade landat på marken. Testledaren beordrade frikommando och jag pushade Embla med ett "ja!". Och igen, en superfin apportering med fart. Energisk och lekfullhet, 0 till 4 blev två 2:or.

MOMENT 3: MATINTRESSE

Här kommer således ett moment som inte ingår i MH. Köttbullar från mattes fick och godis, som jag aldrig uppfattade vad det var egentligen, från testledaren. Kopplet av, pekfingret i halsbandet, Embla fick känna vad testledaren hade i handen och så gick hon iväg ett par meter mot en bräda med burkar på där locken gick att skruva på. Godis i tre burkar. En helt utan lock, en där bara locket lades på och en där locket var fastskruvat.

Instruktionen "släpp hunden" resulterade i samma sak som i föremålsleken. Embla satt kvar och väntade på instruktioner. Frikommando beordrades och "varsågod". Utan lock-godiset försvann i ett nafs, locket som skulle lyftas på gjorde Embla lite fundersam till en början men med hjälp av munnen kunde man ju lyfta bort locket rätt snabbt ändå. Locket som var fastskruvat med köttbulle i blev en svår nöt att knäcka för en matglad tollartjej. Hon testade allt. Nosbuff, lyfta bort locket med munnen, gå runt burken ett par varv för att testa samma sak i flera olika vinklar och sist men inte minst; tassarna! När tiden var slut fick jag gå fram och hjälpa henne. En 2:a i bedömningen energisk.

MOMENT 4. ÖVERRASKNING

Här var det momentet som jag innan visste hur Embla skulle reagera på. Testledaren krokade arm med mig och jag kortade kopplet. Sedan började vi gå rakt fram och BAM! Det flyger upp en gubbe i trä i siluett ur gräset. Mörkt målad och ett vidrigt stort och vitt leende. Precis innan gubben flög upp hade testledaren sagt åt mig att släppa kopplet och vi stannade cirka två meter från den. Helt passiv, testledaren hade fortfarande armen krokad med mig och vi stod som en enhet, med näsorna pekandes rakt fram mot gubben. Och Embla gafflade vilt. Skallen avlöste varandra i snabb takt, hennes svans var tjock som en katts och stod rakt upp och hon befann sig ca en halv meter snett bakom oss. Hon slutade inte skälla förrän jag fick gå fram och ställa mig mitt framför gubben. Då smög hon efter och luktade på den.

När jag sedan fick uppmuntra henne med rösten att ta kontakt med gubben släppte hennes misstänksamhet helt och hon nosade glatt i trägubbens ansikte. Efter det skulle jag gå med Embla i koppel och passera förbi gubben tätt på båda sidorna två gånger. Då hade hon helt släppt intresset på den. Momentet bedömdes på: Nyfiken, arg, trygg. 1, 0, 2.

MOMENT 5: SKRAMMEL

Än en gång krokade testledaren arm med mig, jag kortade upp kopplet och så gick vi. Två meter innan en stor betongklump som hade sten och annat i sig beordrades jag släppa kopplet i samma sekund som den snurrade ett par varv och gav ifrån sig ett förskräckligt skrammelljud. Passiv matte och blicken rakt fram. Här sa inte Embla ett knyst. Hon tvekade en halvsekund när ljudet kom men ställde sig precis bakom mig sen och tittade åt ett annat håll. När vi sedan fick gå fram till skrammeltunnan stoppade hon in huvudet i hålet och kollade in. Inga konstigheter. Samma sak igen som med trägubben. Två varv runt skrammeltunnan tätt intill på båda sidor. Inga problem.

Momentet bedömdes på: Nyfiken, trygg. 1 och 3.

MOMENT 6: NÄRMANDE PERSON

Nu till dagens överraskning för matte Mia. Beskrivare och publik förflyttade sig snett ut från gräsplanen så att de stod på rad snett bakom oss när vi hamnade i rätt position. Mitt koppel bort, långlina från testledaren på och så armkroksvandring igen. Vi hamnade så småningom cirka tio meter ifrån ett litet grönt tält i skogen. Långlinan släpptes till marken, två handklapp för att påkalla Emblas uppmärksamhet, på tältet från en figurant iklädd en lång blå rock, vita handskar, solglasögon och svart slokhatt som klev ut. Sakta, sakta och med en krum kroppshållning började sedan figuranten att släpa sig smygande mot oss.

Vad gör då den lilla lättsamma och enkla tollaren? Matte var helt övertygad om att reaktionen skulle bli som med gubben som for upp. Istället vänder sig Embla

FAKTA BPH – saxat ur SKK:s broschyr om BPH
BPH är en förkortning av beteende- och personlighetsbeskrivning för hund. BPH är en beskrivning vars syfte är att bidra till ökad kunskap om hundars mentalitet. Den vänder sig såväl till special- och rasklubbar och uppfödare som vill få en bild av mentaliteten hos de hundar som ingår i avelsarbetet, som till den enskilda hundägare som vill lära sig mer om den egna hundens mentala kapacitet. Med hjälp av BPH ökar möjligheten att identifiera de individer som utmärker sig positivt och har de egenskaper vi vill se hos våra hundar.

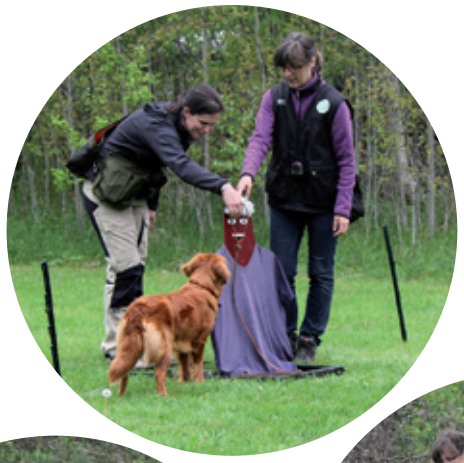

T v: Embla vågar sig fram till den otäcka gubben i momentet överraskning.

Nedan: Lite konstigt är det allt att gå på ett konstigt underlag.

Nedan t v: Embla försöker febrilt lista ut hur hon ska komma åt godsakerna i matmomentet.

mot beskrivaren och publiken och sätter sig bekvämt på rumpan. Helt stilla. Som om det regnade ungefär. Jag kan svära på, att OM Embla hade varit en människa, hade hon förmodligen visslat lite hummande också. Som Ferdinand under sin korkek satt hon satt. Och luktade på sina blommor i godan ro medan den där läskiga typen hasade sig allt närmre. Då och då vände hon på huvudet och sneglade lite försiktigt på den smygande figuranten. Inga tecken på att vilja fly. Ingen panik i blicken. Ingen misstänksamhet. Bara total ignorans. Lite som att: "om jag inte låtsas som att du finns så finns du inte".

Två-tre meter ifrån oss stannade figuranten och vände ryggen till. Fortfarande ingen reaktion från Embla. Hon fortsatte metodiskt att ignorera. Jag och testledaren gick fram och ställde oss öga mot öga med figuranten och då reste sig plötsligt Embla och strosade slött efter. Nosade lite på figuranten och gick iväg och luktade i en grästuva. Sedan fick jag locka och uppmuntra henne att komma fram och då kom hon travandes, om än lojt var hon fortfarande helt cool. Figuranten tog av sig alla attiraljer och blev människa. Embla hälsade vänligt. Figuranten gick iväg snett åt höger några meter och lockade med sig Embla för att se om hon hade släppt "traumat". Vad fanns det att släppa liksom? Tollaren skuttade nyfiket efter och myste lite i gräset med figuranten och vips, där var det momentet slut. Momentets delar som beskrevs: Glad i främmande människor, arg, trygg resulterade i 1, 0, 2.

MOMENT 7: UNDERLAG
Också ett moment som jag förstår att MH inte innehåller. Embla fick vanligt koppel på igen och jag skulle korta det avsevärt. Två smala gångar inramade med staket där underlaget bestod av plasttak som var 1 m breda och 3 m långa och inte alls stadiga utan vippade och hade sig vid övergång. Som jag minns det kunde hunden gå precis bredvid eller fick välja att antingen gå bakom eller framför. Inga konstigheter, jag gick och Embla gick. Hon gick bakom mig och trängde sig förbi i slutet av varje gång och kom ut före mig. Ingen nämnvärd reaktion mer än att: "går matte, så kan jag väl följa med då". Momentet bedömdes på: Trygg och resultatet blev 2.

MOMENT 8: SKOTT
En sträcka på cirka 15 m uppmärkt med två pinnar. Man började vid den ena pinnen och mitt i mellan pinnarna sköts skott nummer ett. När man var i rörelse. Skott två avlossades vid den andra pinnen när man hade vänt om och stod still. Hunden såg skytten hela tiden som stod ungefär 50 meter bort och snett bakom beskrivare och publik. Emblas reaktion? Momentet bedömdes på: Trygg. 4!

ÖVER ALLA MOMENT
Ljudlig – 0
Positiv attityd – 2
Energisk – 2
Arg – 0

SAMMANFATTNING:
Det var en trevlig upplevelse tillsammans med Embla som bjöd på en och annan överraskning. Inga jättegrejer men ändå var det skönt att få bilden man har av sin hund bekräftad i det stora hela. •

I nästa nummer berättar Mia om sin upplevelse av MH med Embla!

Torbjörn tollar med sin tollare Roxanne.

Little River Tolling Dogs

Artikel av Ward Thorne införd i Canadian Dogs Vol 1, No 4 April 1943. Översatt och bearbetad av Torbjörn Holmgren
Bild: Inger Holmgren

Har man fått hundar och jakt på hjärnan är inte motståndskraften särskilt stor när någon vill att man ska hänga med på andjakt. Så när Rodney Hemson från Yarmouth ringde och föreslog att vi tidigt nästa morgon skulle åka för att jaga svartänder fanns det bara ett svar. Rodney är en erfaren hundkarl och hängiven uppfödare av Little River Tolling Dogs. Jag tror faktiskt att han finner ett större nöje i att se sina hundar arbeta än att skjuta änder.

När han prick klockan 04.00 signalerade sin ankomst med bilhornet var jag redan klar. Jag stuvade snabbt in min utrustning och vi gav oss av i mörkret. Rodney började entusiastiskt berätta om vilka platser han tänkt att vi skulle prova jaktlyckan på.

Av alla de metoder som används vid andjakt är förmodligen jakten med tollinghundar den mest spännande. När man först började använda röda hundar som leker på stranden för att locka in sjöfågel inom skotthåll vet man egentligen inte. Men det räcker ju att veta att det faktiskt fungerar och att svart- och brunänder är bland de arter som triggas mest av den tollande hunden. Det är verkligen spännande att se en intelligent och välutbildad Little River Tolling Dog göra sitt jobb.

Medan vi körde genom den tidiga morgonen pratade vi gamla jaktminnen och Rodney förklarade varför han tagit med sig både sin gamla tik och valpen. Det var den unga hundens första riktiga chans att visa vad han kunde och den äldre hunden var med om valpen skulle misslyckas med sin uppgift. Det skulle dock visa sig onödigt.

Efter ungefär tre mil svängde vi äntligen in på en avtagsväg och parkerade vid vägkanten. Vi tog våra vapen och ryggsäckar och gick tillsammans med hundarna genom lövskogen upp på en ås.

UPPE PÅ ÅSEN stannade vi och vilade på en skogsstig. Det första grå gryningsljuset började skönjas i öster. Nu hörde vi änderna, ibland helt nära och ibland längre bort. Den äldre hunden satt på stigen

och lyssnade intensivt på varje ljud. Valpen blev ivrig och tog några steg i riktning mot sjön men en lågmäld tillrättavisning från husse fick honom att återvända till vår sida.

Efter några minuter fortsatte vi att följa stigen mot sjön. I skogsbrynet mot stranden gav Rodney tecken att vi måste börja smyga. Vi gick ner på alla fyra och började försiktigt krypa mot gömslet längre fram.

Jag höll på att spoliera allt när jag nästan brast ut i gapskratt då jag upptäckte att hundarna kröp bredvid oss. På det viset kröp de ända fram till gömslet utan att resa sig en enda gång. Rodney berättade att det faktiskt hade varit bland det enklaste att lära hundarna just detta.

FRAMME I GÖMSLET satt vi tysta med hundarna tålmodigt väntande vid våra fötter. Det ljusnade sakta i öster och när dimman skingrades började vi urskilja några mörka formationer ute på vattnet, Så steg solen över bergen och plötsligt var luften klar.

Cirka tvåhundra meter utanför oss låg en flock på ett hundratal svartänder. Längre ut, mitt i sjön låg en större flock på säkert tusen fåglar. Om jag nu varit ensam hade jag inte kunnat göra mer än att vänta och hoppas på att några av fåglarna skulle komma inom skotthåll, men Rodney hade ju andra knep. Han tog fram en liten pinne som han kastade ut på stranden. Glatt skuttade valpen ut, tog den och lekte med den på valpars vis. Kastade upp den, fångade den och tumlade runt. Snabbt återvände han sen till husse som åter kastade ut pinnen på stranden. Leken upprepades på samma vis flera gånger. Jag såg att valpen var medveten om fåglarna ute på vattnet, men han var helt tyst och visade dem inget intresse. Det var en fin uppvisning av en sådan ung hund.

SAKTA BÖRJADE ÄNDERNA röra sig mot stranden. Först sträckte ett par fåglar sina halsar och började komma mot oss. Sen blev det allt fler och snart simmade hela flocken mot oss i en kilformation med spetsen pekande mot vårt gömsle. Det kan ha varit en synvilla, men hastigheten verkade öka ju närmare de kom. På några minuter var de inom skotthåll och då kom det verkliga testet på hundarnas stadga. Minsta rörelse eller ljud skulle ha skrämt änderna på flykt och förstört våra skottchanser. Men jag kunde konstatera att Rodney gjort ett gott jobb med aveln och utbildningen av sina små röda hundar. Han gav mig en lätt knuff och viskade ”ta två på din sida av flocken när de lättar”.

*” Jag såg att **valpen var medveten om fåglarna** ute på vattnet, men han var helt **tyst och visade dem inget intresse.** Det var en fin **uppvisning av en sådan ung hund.”***

När vi reste oss lyfte de skrämda fåglarna med ett dån. Jag kom helt av mig och stod bara och glodde rakt in i flocken som flög upp, men kom till sans när Rodney avlossade sina skott. Det blev nästan för sent för mig att skjuta men jag lyckades i alla fall att fälla en av eftersläntrarna. Rodney som är en erfaren jägare fällde enkelt två änder. Vi skulle säkert ha kunnat träffa fler genom att skjuta rakt in i flocken men så beter sig inga riktiga jägare.

UNDER TIDEN SOM valpen tollade och tills husse gav henne kommandot att apportera hade tiken suttit tyst och stilla men på helspänn. Hon hade inte ens gjort en antydan om att vilja hjälpa till med tollingen. Men när det blev hennes tur att arbeta for hon som ett skott ur gömslet och kastade sig med ett stort plask ut i vattnet. Både hon och valpen hämtade snabbt in fåglarna och levererade dem i husses hand precis som alla goda retrievers.

Fem gånger under den tidiga morgonen kom flockar med änder och landade i sjön, antingen från havet för att söka lugnare vatten eller skrämda av skyttar vid andra sjöar. Varje gång lät vi fåglarna ligga still ett tag innan vi lät någon av hundarna att börja tolla. Och varje gång kom fåglarna förr eller senare in till hunden. Ibland var de väldigt långsamma att komma igång, men när de väl börjat kom de in som dragna till en magnet.

Efter tredje tollingen hade vi skjutit tillräckligt med änder, men vi gjorde ändå ytterligare några bara för att få njuta av hundarnas arbete. Speciellt tiken verkade nästan ha en mänsklig förståelse för sin uppgift. Hon anpassade sina rörelser beroende på hur änderna agerade. Ibland fort, ibland långsammare. En gång hade hon änderna närmare än fem meter från stranden.

Den som ännu inte fått skjuta änder för en Little River Tolling dog har fortfarande nått väldigt spännande att uppleva och den som redan gjort det vill alltid uppleva det igen.

DET ÄR LÄTT att känna igen sin tollare i denna över 70 år gamla artikel. Den ger även en vink om vilka egenskaper tollingjägarna värdesatte hos sina hundar såsom stadga, tysthet, lekfull tolling, god dressyr och förmåga till självständigt arbete. Ändernas uppträdande vid tollingen känner jag också igen. Ibland kan det ta väldigt lång tid för dem att reagera på hunden, men när de väl börjar komma inåt går det ganska snabbt. En annan intressant detalj är hur seriöst jägarna tar sig an ansmygningen. Vilda och skygga änder är något helt annat att tolla än de som är vana med människor. •

Fotnoter:
Svartand (eng. Black Duck) häckar inte i Sverige. Kan dyka upp som en mycket sällsynt gäst. Nära släkting till vår gräsand.
Brunand (eng. Blue Bill) häckar sparsamt i Sverige. Fridlyst.
Little River Tolling Dog är ett ursprungligt namn på Tollare. Yarmouth Toller ett annat.

*"**Att inte se sin förares ansikte kan vara lite konstigt för hunden i början.** Behövs det så tar jag av mig maskeringen när jag tar emot apporten."*

Från valp till apportör: The real deal

Text och bild: Marie Kinder

Detta är fjärde artikeln jag skriver om min unga hund Aslans utveckling mot att bli min jakthund. Han är nu ett och ett halvt år gammal och har under hösten fått följa med oss i familjen ut på praktisk jakt. Jag och Aslan har dessutom debuterat på tollingjaktprov. I detta nummer av "Tollaren" ska jag berätta om hur jag tänker med hans injagning och provstart.

Första jakten för Aslan var en duvjakt vid ett fält med ärtor. Duvor är egentligen inte det allra bästa för en unghund att apportera, de släpper lätt fjädrar som fastnar i hundens mun, men i övrigt så är duvjakt en jaktform där jag har stor kontroll och unghunden utsätts inte för allt för svåra situationer. På duvjakten sitter vi bakom ett kamouflagenät vid kanten av en åker. Framför nätet har vi satt ut bulvaner, dvs plastfåglar, i ett hästskomönster. Våra ansikten och händer är täckta med nät och vantar och jakten sker i augusti/september, så det brukar bli ganska varmt för både jägare och hund. Att inte se sin förares ansikte kan vara lite konstigt för hunden i början. Behövs det så tar jag av mig maskeringen när jag tar emot apporten.

Orsaken till att jag väljer duvjakt som första jakt, är att jag kan gå ut ur gömslet och stötta min hund om han inte vet vad han ska göra när han för första gången kommer fram till ett varmt, kanske sprattlande, vilt. Han behöver inte heller fundera på var eller hur han ska gå i vattnet och jag får en något mindre retning när skottet och dunsen kommer på land och inte på vatten som det oftast är vid andjakt. Jag kan också få en bättre avlämning då han inte är blöt.

MITT MÅL ÄR att Aslan ska få en positiv minnesbild av jakten, förstå att fåglar kan vara varma och inte döda när han kommer fram, att han ska apportera fågeln till mig oavsett hur den är när han kommer fram. Jag vill också att han ska lära sig att jakt innebär mycket väntan, passivitet och att skott inte alltid innebär att det finns något att apportera. Jag tror också att träningen med kallt vilt går ännu bättre efter att hunden ha fått vara med på praktisk jakt och fått förståelse vad det innebär att vara en apportör, på riktigt.

Jag sitter på en ryggsäcksstol bakom ett eget kamouflagegömsle och har Aslan kopplad med ett retrieverkoppel. Min sambo Eddie är skytt och jag väljer att sitta några meter ifrån honom de första gångerna vi jagar. Jag vill inte att hunden ska bli rädd om det skjuts över huvudet på honom när han inte är beredd. Jag har med åren blivit van att säga "stanna" innan skott, som en uppmaning till min hund att vara beredd på att det smäller och som ett kommando att vara kvar. De första jakterna har jag inte med mig mitt vapen, det räcker för mig att hålla redan på Aslan och hans träning i jaktlig miljö och eventuella avlossade skott från mitt gevär skulle ju vara bara en halvmeter från Aslans huvud.

Duvjakten gick bra. Aslan blev konfunderad första gången han kom fram till en duva som flaxade med vingarna. Han vände sig mot mig som för att fråga "Ska det vara så här?!".

Är fåglarna bra träffade så är det bättre att låta dem ligga kvar lite och svalna innan man skickar hunden. Väntar du någon minut så hinner den första upphetsningen efter skottet lägga sig, hunden

Aslan vid havskant.

har större chans till att vara i rätt sinnesstämning och fågeln liknar mer den typen av fåglar vi har när vi tränar. Det ger mindre risk för hårt bett eller annat oönskat beteende när hunden kommer fram till fågeln. Aslan höll på att bli för het på gröten men när jag väntade lite innan jag skickade så tog han duvorna fint och kom med dem till mig. Skickade jag honom för tidigt blev det mer bus än apportering.

FLAXANDE FÅGLAR TRIGGAR ibland hundar till lekbeteende eller till hårda grepp om hunden vill att fågeln ska sluta röra på sig. Beteendet är ett så kallat självbelönande beteende. Om fågeln flaxar och hunden biter hårdare så slutar fågeln flaxa och hunden är nöjd med resultatet och har lärt sig att ett hårt grepp ger bra resultat. Detta är dock inte något vi jägare vill att hunden gör för tänderna gör köttet trasigt och blodsprängt. Duvorna och änderna vill vi ju tillaga och servera så hunden måste vara varsam med viltet.

En annan jaktform som kan ske på land, men som inte är lika lämplig för en unghund, är kråkjakt. Kråkor har starka näbbar och klor och är de inte helt döda när hunden ska apportera dem kan de knipa hunden så hårt att det tar tid att få honom att apportera igen. Det kan ju hända att det kommer en kråka när man jagar andra fåglar och naturligtvis ska hunden kunna apportera den också, men det är bra att känna till risken och vara försiktig.

”Flaxande fåglar triggar ibland hundar** till lekbeteende eller till hårda grepp om hunden vill att fågeln ska sluta röra på sig. Beteendet är ett så kallat **självbelönande beteende.”

Första kråkan Aslan skulle apportera på jakt var inte död och hackade Aslan på nosen. Aslan blev försiktig men ville inte lämna kråkan. Han cirkulerade lite för att komma på hur han skulle göra och gick sedan fram bakifrån och apporterade kråkan med ett grepp om gumpen. Sedan var det jag som fick akta mig för kråknäbben när jag tog emot! Det syntes att Aslan kände sig stolt över att ha överlistat kråkan och han hade samtidigt fått en lektion i problemlösningsförmåga. Ju fler situationer han lyckas lösa ju bättre lämpad är han för kommande jakter.

DET GÅR ALDRIG att i förväg veta hur en jakt kommer gå, hur fåglarna blir träffade eller var de hamnar. Olika sorters fåglar beter sig olika. Kråkor försvarar sig, duvor försöker flaxa iväg, änder försöker ofta ta sig från platsen eller dyker ner under vattnet och gäss kan lägga sig och förbli orörliga när hunden kommer ifatt dem.

Efter några duvjakter fick Aslan följa med på andjakt. På jaktmarken har vi en pytteliten damm, mer lik en pöl, där det ibland landar några änder. Vi gick dit innan skymningen och det kom mycket riktigt några änder. Det var en lagom stegring i Aslans praktiska utbildning. Det var vatten och det var mörkt, men det var en begränsad yta och änderna kunde inte flyta iväg som de gör på havet ibland. Därför behövde det →

inte bli bråttom och tidspress efter skott.

Bara för att det är höst så är det inte möjlighet till jakt hela tiden. Här hos oss behöver det vara östliga eller nordliga vindar, helst kuling, för att det ska vara bra jakt. Vi hade tur och fick några sådana dagar i oktober. Ytterligare erfarenheter kunde läggas till Aslans utveckling.

Nu i början är det viktigt att det inte sätts krav på honom som han inte kan klara av. Jag har vadarbyxor på mig och skulle han inte hitta en fågel bland stenarna så vadar jag ut i vattnet för att hjälpa till. Han måste få ett växande självförtroende och han måste lära sig hur han ska lösa olika situationer. I början när vi jagar vid havet försöker vi välja ut ställen att sätta oss vid så fåglarna ska driva in mot land och inte ut mot öppet hav.

AVSTÅNDET TILL FÅGELN ökar fort om den driver utåt och det är lätt att det blir forcerade skick, irriterat tonläge och misslyckad apportering för att jag känner mig stressad av tidsfaktorn. En mer tränad hund som är klar för öppenklass kan ju dirigeras längre ut och därmed klara av fåglar som driver iväg. Jag jagar i början bara med skyttar jag vet förstår att han är en ung hund som inte klarar av för mycket störning eller press ännu. Är han ute och letar efter en fågel till exempel så blir det inte bra om det samtidigt skjuts på ytterligare fåglar. Han är för liten, för oerfaren och vi har inte kommit dit i vår träning ännu. Sådan störning kommer när han är i öppenklass och elit.

Tollingjaktprovens nivåer speglar nämligen nivån på den praktiska jakten vi klarar av. Just nu klarar vi av markeringar bäst, på land och vatten, och enklare sök, dvs han hittar fåglar han inte såg var de ramlade ner någonstans. Vi klarar av lite störning och han kan gå fot, samarbeta och lämna fåglarna till mig. Han har stor apporteringslust och han går villigt i vatten. Det är vad som krävs för nybörjarklass.

Tollingen lägger jag in i jakten när jag märker att det passar. Kråkor var det första Aslan fick locka till sig. När vi satt vid havet utan gömslen jämte varsin sten så såg kråkorna oss mycket tydligt för de är varska. När jag skickade ut Aslan för att hämta boll eller på ett godissök så fick kråkorna bara ögon för honom och glömde bort oss människor. Det blev ett ödesdigert misstag för flera kråkor. Änder och gäss på vattnet tränade vi på att tolla men när de kom för nära gömslet så tog unghundens entusiasm över och Aslan skrämde iväg fåglarna istället för att komma och gömma sig med mig bakom kamouflagenätet. Tollingen ska jag träna i olika situationer och inte bara på jakt.

”Jag ser inte start på prov som ett mål utan som en del av vägen mot det slutliga målet.
Det gör ingenting att det blev en nolla, det betyder inte att han är dålig.”

I september startade jag Aslan på hans första tollingjaktprov. Jag var inte alls säker på hur han skulle reagera på situationen och jag tyckte det var spännande att se vad jag behöver träna mer på till nästa provstart. För mig är provstarter ett sätt att få ett kvitto på var vi ligger i vår träning, vilka situationer vi klarar av att hantera tillsammans och vad jag måste träna mer på för att det ska gå bättre. Jag är helt emot att se prov som tävlingar. Det finns bara ett tollingjaktprov som är en tävling och det är på Tollarspecialen när Juniortollarmästare och Tollarmästare ska utses. Alla andra tillfällen så startar man på prov för att få en bedömning av hundens jaktliga egenskaper.

Aslan är en het hund som behöver träna stadga mer, han springer ut i sökområdet men kan komma tillbaka utan fåglar när han saknar mig. Han behöver bli säkrare på att jag står kvar och han behöver våga vara ute på egen hand under en längre tidsperiod. Han fick en nolla på sin provdebut och jag var jättenöjd med hans arbete. Det var detaljer som gjorde att han inte gick till pris, detaljer jag ska träna mer på innan det är dags att starta igen på prov till våren. På praktisk jakt funkar han likadant!

Jag har koppel på för stadgan så det är inga problem och jag har vadarstövlar för att följa med ut om han inte löser sök i vatten själv. Provet gav mig ett kvitto på att jag hade rätt om min hund. Vad jag inte kunde veta var hur han skulle reagera på att det var många funktionärer, ny plats osv. Provdebuten var som en träning och som en avstämning i hur långt vi kommit. Jag ser inte start på prov som ett mål utan som en del av vägen mot det slutliga målet. Det gör ingenting att det blev en nolla, det betyder inte att han är dålig, att han inte är någon provhund eller att jag tränat fel. Det betyder bara att jag vet vad jag ska träna på mer inför nästa start: stadga vid skott och sökarbetet.

VAD VI INTE har kommit till ännu i vår träning är dirigering och störningsträning. Han kommer behöva lära sig att arbeta vidare även om det kommer ett nytt skott. Han måste kunna fortsätta tolla även när levande fåglar kommer nära honom. Han behöver bli bättre på att leta upp mig för att lämna av apporten. Sitter jag bakom ett gömsle måste han leta upp vägen in och komma med fågeln. Han behöver träna på att leta längre ut och i besvärligare terräng.

Höstens jakter har lärt Aslan att en mängd saker! Gröna kläder och vapenfodral betyder jakt, han kan apportera även i mörker och i strömmande vatten, skott betyder inte alltid apportering, det kan vara nödvändigt att smyga förbi kor på vägen mot gömslet, att nässlor i gömslet bränns men man får stå ut, att kråkor apporteras i gumpen om så behövs, att gäss är tunga men roliga att apportera, att änder kan dyka men framför allt: att han är en jakthund och han älskar det! •

NYHET! EN BRA FÖRSÄKRING FÖR MINDRE FLOCKAR

- AV UPPFÖDARE -
FLOCK GULD
FÖRSÄKRA 4 ELLER FLER HUNDAR
- FÖR UPPFÖDARE -

Bella, Boston, Bror & Britta

Nu lanserar vi Flock Guld, en försäkring för dig som är uppfödare och har fyra eller fler hundar. Kombinationen av veterinärvård upp till hela 120.000 kr/år samt ansvar och rättsskydd, gör Flock Guld till en bättre försäkring till ett bättre pris.

Vill du veta mer? Ring **0775-88 88 88**, hitta din lokala säljare via agria.se eller via din sida på agriabreedersclub.se

Agria Djurförsäkring är länsförsäkringsgruppens specialistbolag för djur- och grödaförsäkring.

Agria Djurförsäkring

Spexa – forever and ever and ever

Text: Monika Svedjehäll Bild: Monika Svedjehäll och Anna Dyvik

Augusti 2010. Det var då köttbullen kom in i mitt liv. Eller ja, stormade in. Sprang in. Ylade sig in. Bet sig in. Flög in med sina enorma öron som vingar. Galen var bara förnamnet och många gånger ville jag använda mig av ångerrätten och lämna tillbaka det hysteriska lilla troll jag fått med mig hem från Kil i Värmland. Men hon hade något, den där vildingen som fått otroligt många namn genom åren.

I stamtavlan hette hon Working Beauty's Kind Knockout och hennes väldigt passande tilltalsnamn var Spexa. Spexa var hunden som kunde yla desperat så det hördes från andra sidan stan om jag tränade med storasyster. Spexa var hunden som kunde jobba i ett 60 meters djupt sök utan avbrott i över 20 minuter. Spexa var hunden som kunde simma över en hel tjärn för att hämta fågeln som blev skjuten i tjärnen bortanför. Spexa var hunden som kunde ge sig ut på tre timmar långa löpturer med skidåkare från landslaget men komma hem och se helt oberörd ut. Spexa var hunden som trots alla sina galenskaper aldrig varit hos veterinären, inte ens en fjuttig öroninflammation hade hon haft innan allt det som jag nu ska berätta om började.

Fast nu minns jag en sak jag förmodligen har förträngt. Hon åt en skål med ojäst semmeldeg hos dagmatten en gång, så hon fick faktiskt åka in till farbror doktorn och kräkas lite.

Men, Spexa såg jag som hunden som jag trodde skulle dö i ett språng, gärna på jakt efter en boll eller pinne i skogen sisådär 15 år gammal. Men sen hände något. Min alltid glada, pigga, galna, älskade tollare fick knölar på halsen vid fem års ålder. Jag hörde mig för med vänner och bekanta och fick ganska snart diagnosen lymfom framför mig. Lymfom är en väldigt aggressiv form av cancer som uppstår i de vita blodkropparna som omvandlas till tumörer. Vi fick snabbt en tid hos veterinären och hon konstaterade ganska snabbt att alla lymfknutor var något förstorade och därmed var diagnosen nästintill fastställd.

"Spexa var hunden som ***kunde simma över en hel tjärn för att hämta fågeln*** *som blev skjuten i tjärnen bortanför."*

Det togs blodprover, röntgenbilder på lungorna och biopsi från ena lymfkörteln på halsen. Eftersom cancern sitter i blodet sprider det sig snabbt och kan finnas i flera organ, bland annat lungor, mjälte, mage, tarm, hud med mer. Allt gick väldigt fort och tack vare en väldigt kunnig veterinär så kunde diagnosen ställas på bara några dagar. Eftersom lymfomet är aggressivt så är tiden till att diagnosen ställs helt avgörande för hundens framtid. En obehandlad hund lever i snitt sex veckor efter att man upptäckt sjukdomen om man väljer att inte behandla.

Allt kom som en chock, jag kunde för allt i världen inte förstå att min så pigga, glada och galna rödtott var dödligt sjuk. I det här skedet skulle jag börja fundera på hur jag ville gå vidare, ville och hade jag möjlighet att behandla henne med cellgifter? Alla försäkringar täcker inte cellgifter och det är ofta avgörande i beslutet då det är en väldigt kostsam behandling. Till detta kan det tilläggas att jag var höggravid vid sjukdomsbeskedet och att hunden behövde behandlas en gång i veckan de första 12 veckorna. Under behandlingen fick jag inte plocka upp efter henne, torka upp om det skulle behövas eller komma i kontakt med hennes kroppsvätskor alls då det kunde finnas restprodukter från cytostatikan vilket i sin tur kunde skada min bebis i magen.

DET SKICKADES REMISSER till flera av de större djursjukhusen men jag hade inte tålamod att vänta så jag kontaktade Strömsholms specialistdjursjukhus direkt och fick kontakt med en helt fantastisk veterinär, Annika Traneus Rowe. Jag bestämde mig för att behandla Spexa, detta för att hon var så ung och pigg samt att vi hade turen att upptäcka lymfomet tidigt.

Behandling sattes in direkt, jag och min stora bebismage ställde in oss på att de sista veckorna fram till förlossningen sätta oss i en bil runt klockan fem-sex på morgonen för att åka de där 16 milen ner till Strömsholm. Bebisen verkade för övrigt tycka att det var en strålande idé, den levde rövare och sparkade hejvilt på mina revben resorna igenom.

Hur som helst så tog behandlingen väldigt bra direkt, Spexas lymfknutor var nere på normal nivå redan efter första behandlingen! Dock visade det sig senare att hon

Spexa med sin lillebror

var överkänslig mot cytostatikan och vi fick minska doserna kraftigt för att hennes blodvärden inte skulle bli farligt låga. Det är en väldigt tuff behandling, hundarna får ofta låga värden på de vita blodkropparna och ska därför inte utsättas för infektionsrisker. I övrigt kan de leva på som vanligt, ofta mår de ganska bra under behandlingstiden.

Spexa fick väldigt låga blodvärden just på vita blodkroppar så vi fick vara extra noga med infektionsrisken, hon hade även lite problem med magen, men i övrigt levde hon som vanligt under hela behandlingen. Jag vet flera hundar som inte påverkats alls och man anpassar hela tiden mängden cytostatika efter hundens mående. Till skillnad från när man behandlar en människa med cytostatika så strävar man inte efter att bota hunden utan endast att vinna tid, detta för att man inte vill utsätta hundarna för de kraftiga biverkningar starka cytostatikadoser ger. Efter två månader fram och tillbaka till Strömsholm med en vild bebis i magen var det dags för förlossning och i mitten på februari i år föddes min son.

Spexa behandlades vidare men efter den elfte behandlingen valde vi att avbryta då hon fått problem med urinblåsan som biverkning av cytostatikan.

Spexas välmående var alltid prio ett under behandlingen och jag ville inte utsätta henne för onödiga risker. När vi avlutade behandlingen visste vi inte hur lång tid hon skulle få, de flesta fullt behandlade hundarna får ett år men eftersom Spexa inte fått full behandling var det osäkert hur det skulle bli. Min önskan var att hon skulle klara sig fram tills min son föddes och en stund därefter. Jag hoppades i mitt hjärta att hon skulle få leva en sommar till och få bada obegränsat. En dröm var att hon skulle överleva sommaren och stå vid min sida en sista jakt, jag ville så hemskt gärna skjuta min första fågel tillsammans med henne. Vi har varit ute på många jakter tillsammans men då har jag gått utan bössa.

TIDEN RULLADE PÅ, vi levde för varje dag, lekte och kramades så mycket vi bara kunde. Spexa var i toppform, precis lika galen som vanligt och samtidigt världens bästa med min lille bebis. Sommaren kom och hon fick bada massor, apportera allt möjligt i vattnet helt utan regler om stadga eller leveranser i hand. Hon fick leva precis som hon ville, helt fritt! När augusti närmade sig så kände jag att jakten var inom räckhåll – snälla låt det här hålla! Och det gjorde det. Vi tog oss ut på jakt och konstigt nog fanns det fågel på markerna varje gång. Varje tillfälle sköts det änder hon fick hämta och det är lite ovanligt här uppe där vi bor, vi går ofta hem tomhänta.

I samband med detta började jag ana att knölarna hade börjat öka i storlek igen. Jag kontaktade Strömsholm och fick en tid två veckor senare för kontroll. Min vän Erika frågade om hon fick tävla agility med Spexa vilket hon självklart fick. Pinnarna ramlade in och trots att de inte tränat tillsammans på ett år nåddes fantastiska resultat på de tävlingar de hann starta. Sista tävlingen på hemmaklubben blev väldigt känslosam både för mig, Erika och vänner runt oss. Vi anade att detta skulle komma att bli deras sista start tillsammans och det gjorde det hela väldigt speciellt. Erika gick ut på plan och levererade tillsammans med Spexa två felfria →

lopp och de visade upp ett fantastiskt samarbete. Efter andra loppet sprang vi från plan och grät, flera med oss blev tårögda över det fina avslutet.

MÅNDAGEN DÄRPÅ TRÄFFADE vi vår veterinär och fick det konstaterat att cancern hade slagit tillbaka. Hennes värden var väldigt höga och även fast hon fortfarande mådde bra och vi upptäckt återfallet tidigt så visste jag i mig att hennes dagar kvar hos nu kunde bli lätträknade. Jag hade sedan länge bestämt mig för att hon skulle få somna in innan hon kände av återfallet, medan hon fortfarande mådde bra. Eftersom jag visste att det inte fanns något mer att göra kändes det bara egoistiskt att dra ut på det. Min glada, galna och vilda tollare skulle aldrig behöva känna sig sjuk.

Jag åkte därför hem från Strömsholm och började planera vår sista tid tillsammans och bestämde mig för att hennes sista vecka skulle hon få leva till max. Jag köpte hem alla Spexas favoriter – tuggben med kyckling, blötmat, piggelin, clementiner, köttbullar och alkoholfri öl… Hon fick äta och dricka allt och var lyckligast på jorden! Vi var ute och kastade boll, träffade vänner och deras hundar så hon fick leka in i det sista. Två dagar före avskedet bokade vi in en sista jakt där jag för första gången skulle gå med bössa. Vi skulle testa ett helt nytt ställe och höll tummarna för att det skulle finnas fågel. Och visst fanns det fågel, änderna låg i viken bortanför oss redan när vi kom ut till gömslena. Det kändes som att någon serverat allt till oss, ordnat allt för att vi skulle få ett fantastiskt avslut. Så här skrev jag på Facebook när vi kommit hem på kvällen

”Första skottet med bössan sen jag köpte den resulterade i två änder på ett skott! Mitt första skott, Spexas sista jakt. Jag kan inte förstå att det var den sista gången jag får psykbryt på att hon skrämt bort fågeln med hennes pip, den sista gången hon knallar på skotten, den sista gången hon lämnar en fågel i min hand... men vi fick avsluta på bästa sätt och jag kan inte vara annat än grymt tacksam över att hon gjort mig till en jägare! TACK för ALLT Spexa. Jag tror att du alltid kommer gå bredvid mig i skogen, alla jakter framöver.”

För så var det verkligen. Spexa har fått mig att slita mitt hår vid många tillfällen, hon har gjort många saker jag inte gillat på våra jakter MEN tack vare henne kan jag kalla mig jägare idag. Hon har gett mig allt på den fronten.

”Lycklig in i det sista. Det privilegiet hade jag, att ge dig möjligheten att få somna lycklig. *Med nosen i mitt knä kändes det som att du la dig för att vila efter en eftermiddag med apportering, agility, simning, lerbad och bollkast.”*

DAGEN FÖRE VÅRT farväl var vi ute och fotograferade, vi gjorde tassavtryck i färg och skapade minnen av vår bästa vän. Det var tufft att veta att hennes dagar snart var slut, men jag tänkte alltid att jag hade en lyxig situation som hade möjlighet att ta farväl ordentligt och få avsluta lyckligt. När hennes sista dag kom åkte vi ut till brukshundsklubben tillsammans med mina och Spexas bästa vänner. Vi la ut sök med dummys, hundarna fick bada, vi kastade boll och tränade agility. I fyra timmar maxade vi allt vi kunde för det var inte vilka fyra timmar som helst, det var Spexas sista. När klockan närmade sig den bokade tiden hos veterinären tog vi en sista runda i skogen jag, Spexa, Elaisa och deras extramatte Anna. Vi grät och insåg någonstans att när vi åker härifrån har vi bara en resa kvar tillsammans och den resan skulle sluta med ett farväl. Spexa passade oberört på att bada i en lerpöl och såg väldigt oförstående ut till våra ledsna miner, livet var ju toppen!

VI SATTE OSS i bilen, åkte till veterinären med en trött, lerig och lycklig hund. Nu var det dags att säga hej då. Spexa var trött efter de intensiva timmarna och inne hos veterinären kändes det som att hon la sig för att vila. Hon somnade in med sin familj runt omkring sig, halvt liggandes i mitt knä. Där låg hon, min bästa vän och tog sina sista andetag.

”Lycklig in i det sista. Det privilegiet hade jag, att ge dig möjligheten att få somna lycklig. Med nosen i mitt knä kändes det som att du la dig för att vila efter en eftermiddag med apportering, agility, simning, lerbad och bollkast. Du lämnar ett enormt tomrum och vi är många som alltid kommer sakna dig. Som jag viskade i ditt öra – tack för allt och tills vi ses igen – jag älskar dig.” •

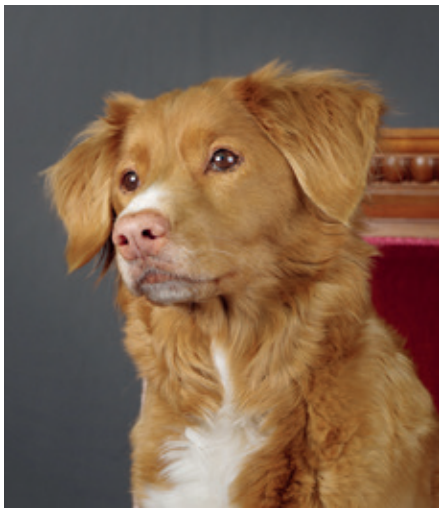

SEU(U) CH , RLD M
Flyingtollers Arwen 20030925

Rallylydnad
SM i Rallylydnad i Norrtälje, plats 35

Ägare: Kristina Blid Ås

Uppfödare: Tore Ohlsson Kolsva

SE VCh SE J(T)Ch
West Coast Tollers Vackre Frej
"Lukas"

Tollingjaktprov
1:a pris NKL 130921
1:a pris HP ÖKL 150731
1:a pris ÖKL 150905
1:a pris EKL 160508
1:a pris EKL 160730
1:a pris EKL 160918
Godkänt praktiskt prov - 161014
Svensk Tollingjaktchampion

Viltspår
Svensk viltspårschampion 160601
Uttagen att delta i SM-kval viltspår 2016

Ägare: Petronella Lindholm

Uppfödare: Eva Svensson

SE VCH, SE U (U) CH, LP I, LP II, LP III, SE LCH West Coast Tollers Lilla My
"Majsan"

Lydnadschampion
10/9 Torslanda Öckerö BK

Ägare: Ulrika Heijus

Uppfödare: Eva Svensson

Nord JV-15 RLD N
Svensdotters Oslagbara Obelix
"Obelix"

Tollingjaktprov
2016-09-24 2:a pris Nkl, Kuså
2016-08-05 1:a pris Nkl, Forsvik
2016-07-30 2:a pris Nkl, Ockelbo

Rallylydnad Nybörjare
2016-06-04 93 poäng, Gävle
2016-06-04 99 poäng, Gävle
2016-05-15 82 poäng, Sandviken

Utställning
16-04-24 CERT & BIM junkl, Västerås
15-12-03 Nord JV, Stockholm
15-09-13 CERT & BIR ukl, Högbo Bruk

Ägare: Linda Andersson

Uppfödare: Lena Johansson, Svensdotters kennel

SE U(u)CH LP I LP II RLD N RLD F RLD A Lönnlövets Karamell
"Pyssla"

SKKs Bruksavelspris!
För meriter tagna av följande avkommor:
Lönnlövets Tistel
Lönnlövets Nässla
Arbetsviljans Boklöv
Arbetsviljans Björklöv
Arbetsviljans Fågelbärlöv
Arbetsviljans Schackruta
Arbetsviljans Kolakaka
Arbetsviljans Hallongrotta

Ägare: Anna Fredriksson

Uppfödare: Anna & Petra Scharin

Se VCH LP1 LP2 RLD-N RLD-F RLD-A Rus N'Riv TE Because of you
"Scååtch"

Rallylydnad
160928 RLD-M

Ägare: Laila Christensen

Uppfödare: Therese Knutsson

Fler Tollare på hugget på nästa sida!

C.I.E NORD FI UCH NVCH NRLCH RLIII RLD F&A&M LP3
Runforfun`s Absolute Cute
"Kaja"

Lydigheit
Løten 26.06,
1. pr., vinner av LP 3 og LP3-tittel

Rallylydigheit (NO)
Lom 04.06, 196 p i elite
Løten 26.06, 197 p i elite,
nr. 2 i klassen

Rallylydnad (SE)
19.06 Ed, 95 p i Mästarklass,
3. plass og RLD M
21.08 Katrineholm, 90 p i Mästarklass

Ägare: Perly Berge

Uppfödare: Margareta Löfgren

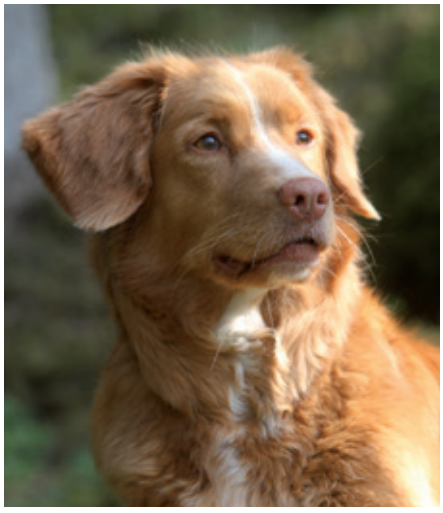

NUCH, SU(u)CH
Tollergrenda's Knightlike Tinka
"Tinka"

Tinka er også
godkjent reddingshund i NRH

Ägare: Trine Jansen

Uppfödare: Tollergrenda's Kennel
v Nina Jørgensen

Digby Tollers Pintail
"Nikita"

Tollingjaktprov
3:e pris i Nkl på Tollarspecialen 2016

Ägare: Amelie Sandberg Möller

Uppfödare: Tina Joonas och Agneta Joonas, Digby Tollers

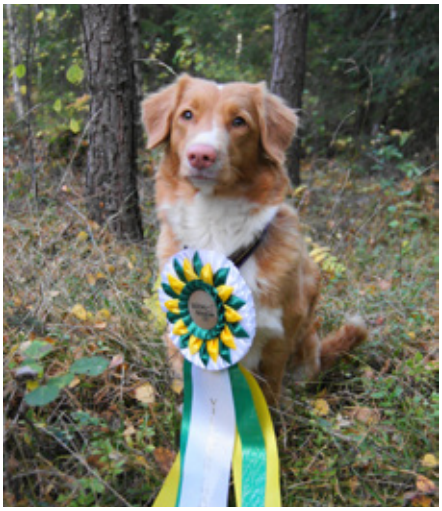

SE VCH RLD N Working Beauty's
Optimistic Outlook "Hilda"

Rallylydnad
Nybörjarklass
97p och 96p Billinge 20160612
93p och 99p Jönköping 20160903
Fortsättningsklass 84p och 96p
Mariestad 20160910

Lydnad klass I
1:a pris 20160715
1:a pris 20161030

Genomfört BPH
Vara 20160821

Viltspår
Godkänd anlagsklass 20160902
1:a pris Ökl 20160910
1:a pris Ökl 20160917
1:a pris Ökl SE VCH 20160923

Ägare: Inger Frej, Tibro

Uppfödare: Ann-Katrin Broberg, Kil

SE VCH SE U(u)CH
Agildes Dreamcatcher
"Caxie"

Rallylydnad
Debut vid 9,5 års ålder
på specialen 2015
RLD N 2015-09-05
RLD F 2016-06-19
RLD A 2016-08-13
RLD M 2016-10-08

Ägare: Christian Andersson

Uppfödare: Anneli Gilde

Vildandens Guldskatt af Gremir
"Lyra"

Rallylydnad
Gbg-avdelningen, 2016-08-29, 88p

Lydnad
Varbergs BK, 2016-09-29, 164p

BPH
Genomfört 13 nov 2016,
Agusa vilthägn, Skåne

Ägare: Ebba Öjendal

Uppfödare: Anette Björgell,
Vilddandens kennel

Flottatjärns A Filuren Of Perry
"Filuren"

Utställning
Int Mjölby 30/10
Valp 11 (6-9 mån)
BIR Valp
BIS tvåa

Ägare: Cristina Melin

Uppfödare: Ewa-Maria Andorff

SE J(t)CH SE UCH LP I LP II RLD N RLD F RLD A RLD M HTM I HTM II FD I Arbetsviljans Hallongrotta
"Vessla"

Tollingjaktprov
1 EKL, provbäst Ockelbo 2016-07-31
1 EKL Tollarspecialen 2016-08-05
Godkänt praktiskt tollingjaktprov, Karlshamn 2016-10-09
Svensk Tollingjaktprovschampion
SE J(t)CH!

Retrieverjaktprov
1 ÖKL Askeby 2016-09-17
Uppflyttad till ELIT-klass

Ägare och uppfödare:
Anna Fredriksson

SE VCH RLD-N RLD-F RLD-A Riverbreeze Blaze of Glory
"Lycka"

Utställning
160604 Excellent cert BIR
161015 Excellent 1 ukk,
3 btkl R-CACIB

Rallylydnad
6/3–16/4 NKL 98 p, 93 p, 86 p
5/5–28/5 FKL 98 p, 90 p, 90p
20/8–10/9 AKL 90 p,86 p, 83 p

Viltspår
9/6 1:a pris ÖKL
15/6 1:a pris ÖKL
26/6 1:a pris ÖKL SE VCH

Ägare: Iren Olofsson, Nordmaling

Uppfödare: Yvonne Altemark & Jessica Mattsson, Torslanda

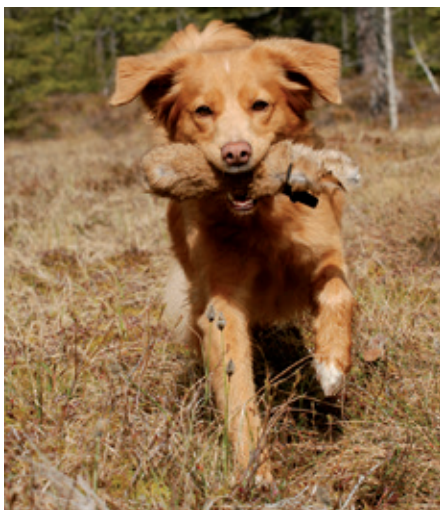

NORD VCH Arbetsviljans Björklöv
"Lynx"

Tollingjaktprov
1:a pris ÖKL 29/7-2016
1:a pris ÖKL 31/7-2016

Ägare: Elisabeth Løhre

Uppfödare: Anna Fredriksson

C.I.E LP1 LP11 NORD UCH RLD F RLD N Bluenosers Pacific Perry
"Perry"

Rallylydnad
20/8 Katrineholm
Avancerad klass 76p
8/10 Eskilstuna
Avancerad klass 86p
Andra placering

Utställning
30/10 Mjölby Int
BHKL 2
BIR Veteran o BIS trea
BIR Jakt o BIS tvåa

Ägare: Gunilla Åhs

Uppfödare: Ingrid & Jan- Erik Larsson

SEUCH Digby Tollers Daytona
"Noice"

Tollingjaktprov
1:a pris ökl tjp Skåne 16 oktober 2016

Ägare: Åsa Roosqvist, Sjöbo

Uppfödare: Digby Tollers kennel, Agneta och Tina Joonas

Foto: Tuula Lindroos

Fler Tollare på hugget på nästa sida!

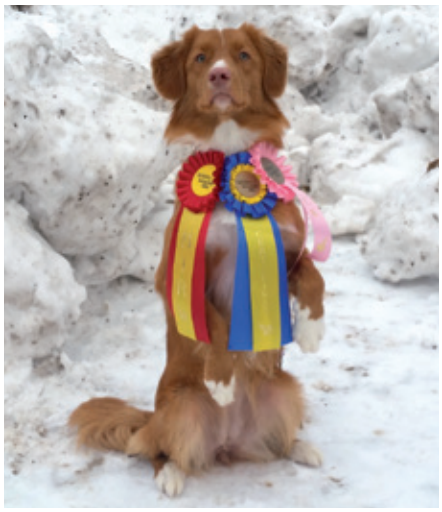

RLD-N Rus N'Riv TrååSt Shake it off
"Mååyra"

Utställning
160904 Högbo SKK,
Junkl 1:a ck cert BIM
161113 Rättvik SSRK,
1:a Junkl ck cert BIR

Rallylydnad
160928 RLD-N

Ägare: Alice Christensen

Uppfödare: Therese Knutsson

Agrosofens Naturligt-VIS
"Ture"

Tollinjaktprov Nkl
1:a pris Forsvik 4/8
2:a i Juniortollarmästaren

Lydnad
1:a pris Lydnadsklass II, Eskilstuna 10/9
som resulterade i LP II

Ägare: Jessica Adler

Uppfödare: Helen Häggström och
Annika Bergquist

RLD N Arbetsviljans Sockergryn
"Mumla"

Tollingjaktprov
2 NKL Tollarspecialen 2016-08-06

Rallylydnad
74 p Nybörjarklass,
Norrköping 2016-09-10
85 p Nybörjarklass,
Gamleby 2016-10-15
89 p Nybörjarklass,
Gamleby 2016-10-15

Ägare och uppfödare:
Anna Fredriksson

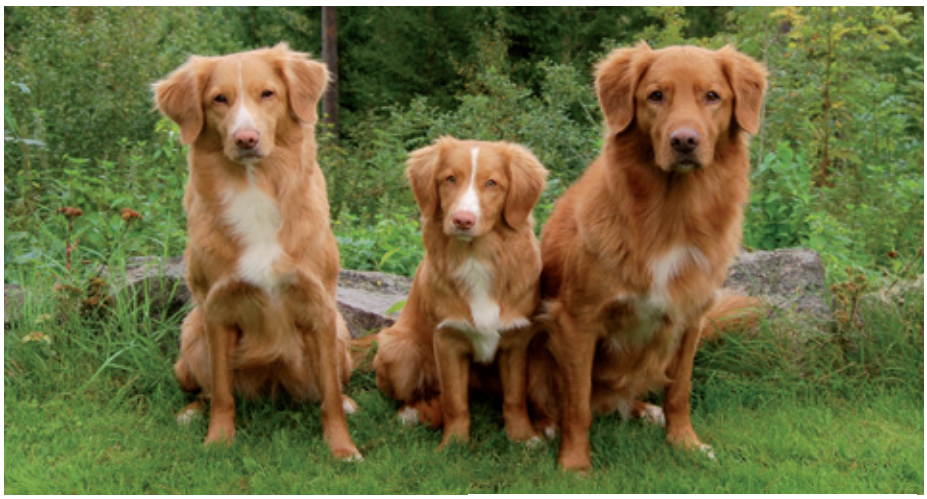

SE J(T)CH SE UCH SE VCH
Fägrings Salty Chinook
"Chino"

Tollingjaktprov
Godkänt praktiskt prov 30/9-16
Svensk tollingjaktprovschampion!
1a pris elitklass Tollarspecialen 2016
5a Tollarmästaren 2016

Utställning
BIM SE UCH Tollarspecialen 2016

Ägare: Therese Johansson

Uppfödare: Aino Johansson

SE VCH Fägrings Salty Moonlight "Light"

Retrieverjaktprov B 3e pris ökl 3/9-16

Tollingjaktprov
1a pris elitklass Tollarspecialen 2016
2a pris elitklass 15/10-16
3a Tollarmästaren 2016

Ägare: Therese Johansson

Uppfödare: Aino Johansson

Amazing Tollers Moonshine Of Arli
"Honey"

Utställning SSRK Gustavsberg 20/8-16,
1a HP valpklass 4-6mån , BIM valp

Ägare och uppfödare: Therese Johansson

Vildandens Guldhjärta af Gremir
"Drömma"

Utställning
Gränna 160619 BIM valpklass II
Uddevalla 160820 CK, R-CERT
Ljungskile 160828 Excellent

Godkänt anlagsklass viltspår 160921

Ägare: Anna Gustavsson Källby

Uppfödare: Anette Björgell
Bunkeflostrand

SE (U)CH SE LCH SE VCH LPI LPII LPIII RLD-N RLD-F RLD-A RLD-M Rus N'Riv Zuars Who's That Girl
"Tråålla"

Utställning
160904 Högbo, 2:a bt BIR Veteran

Ägare: Laila Christensen

Uppfödare: Therese Knutsson

Digby Tollers Goosander
"Scott"

Viltspår
Godkänt anlagstest 2016-05-31

Arbetsprov
Tollarspecialen Nkl 73 p 2016-08-05

Genomfört BPH
2016-10-09 Lund

Utställning
BIR, Cert, CACIB 2016-09-10 Eslöv
Cert, Bästa Unghund,
2016-11-12 Åstorp

Ägare: Birgitta Zetterberg, Blentarp

Uppfödare:
Agneta & Tina Joonas, Skurup

N SE UCH NJV-12 N VCH Tollarbos Uniqa Wilmer As Gun
"Wilmer"

Tollingjaktprov
2:a pris EKL (inofficiell) Norge 30 april
2:a pris Ekl, Ockelbo 31 juli
1:a pris Ekl, Götene 24 september

Workingtest
3:a plass Ak Pinsearrangementet for retrievere, 16 maj Norge

Blodspår
1:a pris ordinærprøve, 19 juni Norge
1:a pris bevegelig prøve, 28 juni Norge
(Norsk viltsporchampion)

Lydnad
2:a pris klasse 3, 8 oktober Norge

Utställning
3:a jaktklass Tollarspecialen 7 augusti

Ägare:
Guro Nordhagen & Ronny Lillebakken

C.I.E NORD FI UCH NV-15 KBHJV-15 SEJV-15 Redmound`s Life Is To Run For Fun NRLCH RLIII RLD N&F&A&M LP1 LP2 "Lima"

Utstilling
20.08 Norrköping BIM, cacib og C.I.E
25.09 Eckerö, FI 2. btk, cert & FI UCH

Rallylydigheit (NO)
04.06 Lom 190 p, cert og N RLCH

Rallylydnad (SE)
08.07 Karlstad 82 p og 97 p RLD A
21.08 Katrineholm 75 p & 89 p i Mkl
04.09 Torsby 2* 75 p RLD M

Lydigheit
12.11 Kongsberg 1. pr, vinner av LP2 og LP2-tittel

Tollingjaktprov
22.10.16 Bosarp 2. pr i NBKL

WT (uoff. klubbmesterskap)
13.11. Oslo – 85 p BK

Ägare: Perly Berge

Uppfödare: Annette Stentsøe

HAR DU EN TOLLARE PÅ HUGGET? Skicka text och bild till tollaren@tollarklubben.se. Döp mejlet "Tollare på hugget". Max 20 rader.

Bilden måste vara högupplöst för att hålla kvalitet för tryck. Om du är osäker – skicka in så granskar vi bilden!

LÄSARBILD *BPH Vildandens kennel.*

HÄLSINGETOLLARNA

Text: Laila Christensen Bild: Therese Knutsson

DET ÄR NU ETT år sen jag bestämde mig för att dra i gång HälsingeTollarna igen. Jag vet ju att det finns en hel del tollare i vårt landskap och självklart ska vi försöka träffas med våra underbara hundar och knyta nya kontakter.

Mitt mål med HälsingeTollarna är just att träffas, prata och träna hund tillsammans, på vilken nivå man än befinner sig. Dela med sig av tips i vardagen och på tävlingsplanen. Viktigast för mig som aktivitetsansvarig är att ALLA ska känna sig välkomna!

Vi finns på Facebook. Gruppen heter HälsingeTollarna. Gå med i gruppen och se när vi har våra träffar.

FÖRSTA TRÄFFEN VI HADE var i december 2015. På en plogad industriparkering tränade vi apportering med dummy och fågel. Vissa skickades på sök medan andra provade på för första gången. Självklart fikade vi och pratade en massa också för att vi alla skulle få chansen att lära känna varandra mer. Vi bestämde då att vi bör ha som mål att försöka ses cirka fyra gånger per år på olika platser runt om i Hälsingland.

Efter den träffen har vi setts ett par gånger till. En av gångerna blev vi alla bjudna hem till Louise Edlund i Trönö. Louise hade satt upp olika stationer där vi lade mycket fokus på störningsträning och kontakt. Det var väldigt kul och lärorikt. På vår andra träff sågs vi på Bollnäs BK för att träna rallylydnad och lite agility. Det var väldigt kul då alla var på så olika nivåer i rallyn. Vissa var färdiga mästare och andra hade aldrig provat. Tillsammans hade vi väldigt kul och alla lärde sig någonting. Eftersom agilityhindren stod ute och såg inbjudande ut så tog vi några varv.

Ovan: Laila Christensen och Tråålla (Rus N´Riv Zuar´s Who´s That Girl). Cirkeln: Hälsingetollaren Tråålla.

NI SOM BOR I Hälsingland och/eller i närområdet och ännu inte varit på en träff så bjuder vi nu in till nästa träff som kommer innehålla adventsmys. 10 december kl. 10.00 ses vi i Edsbyn på Bergavägen. (Samma som första träffen). Det utlovas paket, glögg och aktiviteter.

Ta med din/dina tollare och kom!

Z-TOLLARNA PÅ GÅNG IGEN!

Text: Gunilla Malmqvist och Pia Hall

UNDER SOMMAREN OCH HÖSTEN har vi anordnat fyra träffar för tollare där vi har tränat tolling, markeringar, sök och även provat på viltspår.

Deltagarantalet har varit mellan tre och fem hundar och vi har hunnit med att både träna och lära känna varandra över en fika.

Det är alltid roligt att träffas och träna och att lära känna nya hundägare.

Nu hoppas vi på fler träffar här i Jämtland. Det finns en facebook-grupp som heter 'Tollare i Jämtland/ Härjedalen Z-tollarna' som alla får gå med i. Där kan alla medlemmar bjuda in till en träff med valfritt tema.

En Z-tollare, Tollartrollets Björnbär med tilltalsnamn RuBus, blickar framåt med tillförsikt.

TOLLARE I VÄST

Text: Therese Johansson Bild: Aino Johansson

VI HAR HAFT DET lite lugnt med aktiviteter under våren och sommaren. Men 25 september drog vi igång med jaktträning igen. Huvudinriktningarna på träffarna har varit träning inför vårt KM. Vi hade några träffar även på vardagskvällarna så länge ljuset fanns, där det gavs tillfälle att få hjälp och träna på det man ville.

5 november hade vi vårt årliga KM i Working Test, denna gång på Uddevalla brukshundsklubb. KM:et blir större och större för varje år, vilket är jätteroligt! I år hade vi 33 anmälda, och 29 av dessa startade. Vi hoppas på ännu fler nästa år! Det som slog mig var att trots att vädret var riktigt dåligt (och då menar jag verkligen riktigt dåligt) så såg jag inga sura miner. Alla var glada och positiva. Det är nog bara vi tokiga hundmänniskor som kan stå ut med kyla, spöregn och blötsnö en hel dag och ändå gå omkring med ett leende på läpparna. Mot slutet av dagen märktes det ändå att både hundar och förare blev kalla, och då var det skönt att ha en stuga att gå in och värma sig i. Vi bjöd på korv med bröd, dricka, kaffe och kaka. Vi utsåg klubbmästare, tvåa och trea i respektive klass samt en total klubbmästare oavsett klass. Domarna hade även utsett "Domarens val" på varje station.

Som vanligt hade våra sponsorer varit helt fantastiska, och vi hade ett mer än välfyllt prisbord! Stort tack till Royal Canin, Granngården i Uddevalla, Stora Höga Hund & Katt, Ankarets Zoo, Matskålen, Zebran, New Wave, Håkan, Fägrings kennel och Åses' dummies för alla fina priser! STORT TACK även till Gunliz och Lasse Bengtsson samt Åse Gustavsson för att ni ställde upp som domare på vårt KM!

HÄR KOMMER TOPP-3 I respektive klass samt Topp-10 i totalen. För kompletta resultatlistor se vår hemsida www.tollareivast.se eller vår grupp på facebook som heter Tollare i Väst. På hemsidan hittar ni även foton.

NYBÖRJARKLASS:
1. Hanna Pettersson – Krokasmedens Saffran Klubbmästare Nkl
2. Mia Eriksson – Svensdotters Enastående Embla
3. Ros-Marie Dellgran – Rödtottarnas Sjöbuse

ÖPPENKLASS:
1. Håkan Linde – Inlicios Dusk And Dawn Klubbmästare Ökl
2. Linda Rogberg – Hjärterdams Suspiciousmind
3. Linda Rogberg – Wildbird Tova Tornado

Hanna Pettersson – Krokasmedens Saffran KLUBBMÄSTARE.

ELITKLASS:
1. Martina Svensson – Krokasmedens Å-Lewis Klubbmästare Elit
2. Johan Gardeheim – Fägrings Salty Chinook
3. Therese Johansson – Fägrings Salty Moonlight

TOTALEN:
1. Hanna Pettersson – Krokasmedens Saffran KLUBBMÄSTARE
2. Martina Svensson – Krokasmedens Å-Lewis
3. Ros-Marie Dellgran – Rödtottarnas Sjöbuse
4. Mia Eriksson – Svensdotters Enastående Embla
5. Liselott Rosenqvist – Krokasmedens Åkerblomma
6. Håkan Linde – Inlicios Dusk And Dawn
7. Johan Gardeheim – Fägrings Salty Chinook
8. Therese Johansson – Fägrings Salty Moonlight
9. Elsebeth Johansson – Tollartrollets Rönnbär
10. Mikael Rosqvist – Tolling Magic's Suraya Of Ma Zip

DOMARENS VAL:
Station 1 – Mia Eriksson – Svensdotters Enastående Embla
Station 2 – Lennart Johansson – Redrivals Vinx Searchbandit
Station 3 – Hanna Pettersson – Krokasmedens Saffran
Station 4 – Martina Svensson – Krokasmedens Å-Lewis
Station 5 – David Albinsson – Tolling Magic's Titus Of Ma Zip

Tollare i Väst har inga mer aktiviteter i år, men vi startar igen med jaktträningar i januari/februari beroende på vädret.

LAGKAMPEN 2017
Tollare i Väst ska ansvara för Lagkampen 2017. Den kommer att vara på Johannesviks camping i Kungshamn.

Jag har skapat en facebookgrupp som heter Lagkampen 2017. Där och på vår hemsida kommer ni hitta all information om Lagkampen 2017.

Information om våra planerade träffar kan du alltid finna på vår hemsida www.tollareivast.se. Välkommen att anmäla dig till våra aktiviteter! Hoppas vi ses!

AKTIVITETSGRUPPER I LANDET

SÖDRA GÖTALAND Distriktsansvarig sökes!

SYDTOLLARNA
Mats Bergström, 0418-247 45, 0705-22 77 69,
mats.p.bergström@telia.com
Malin Chronquist, malin.x.holmberg@gmail.com
www.sydtollarna.wordpress.com

BLEKINGETOLLARNA
Aktivitetsansvarig saknas.
blekingetollare.blogspot.se

SYDÖSTTOLLARNA
Marie Kinder, 0730 – 98 78 93, marie@blazingfowlers.se
SydÖsttollarna har en facebookgrupp med samma namn.

VÄSTRA GÖTALAND Annkie Ahlebrand,
0523-135 67, 0705-44 93 26, a.ahlebrand@telia.com

TOLLARE I VÄST
Therese Johansson, 0733-292972, tiv@tollareivast.se
www.tollareivast.se

TOLLARE I GÖTEBORG Aktivitetsansvarig/a sökes!
www.tollarna.wordpress.com

GÖTEBORGS SKÄRGÅRDSTOLLARE Vilande

SKÄRGÅRDSTOLLARNA
Eva Svensson, 0734-17 54 95
www.skargardstollarna.weebly.com

SÖDRA HALLAND NORRA HALLAND
Gunliz Bengtsson, 0430-105 59, lb.lt@telia.com
Maygreth Åkesson, 035-492 84
www.hallandstollarna.se

SKARABORGSTOLLARNA
Anna Gustavsson, anna.jenka@telia.com
www.skaraborgstollarna.se

ÖSTRA GÖTALAND Distriktsansvarig sökes!

NORD VÄSTRA SMÅLAND
Solgerd Hansson, 0706-33 09 89, solgerd.h@telia.com
Anna-Karin Johansson, 0706-39 67 68,
info@djurhalsa.se
www.hundskallets.se/aktivitetstraffar.htm

ÖSTGÖTATOLLARNA
Lina von Gegerfelt, zztardustt@hotmail.com
ostgotatollarna@yahoo.com,
ostgotatollarna.webnode.se,
Östgötatollarna på Facebook

TOLLARE I SMÅLAND
Gun Nilsson, 0381-240 22, gun@bellanova.se
Johan Körge, 0481-220 19
Mats Gunnarsson, 0499-136 15
Anette Johansson, 0383-520 28, tollartrollet@telia.com
www.tollareismaland.se

TJUSTTOLLARNA Eva-Lena Lundberg, 0490-175 58

VÄSTRA SVEALAND Christina Hedström,
021-12 41 17, 070-551 53 58, stina.hedström@spray.se

HJÄLMARTOLLARNA
Jan-Erik Eriksson, 019-18 39 90, j-e.e@telia.com
Åse Linderskjöld, 070-6345849,
ase.linderskjold@orebro.se
Kerstin Wickström, 019-22 71 70,
kerstinwickstrom@telia.com
www.hjalmartollarna.worldpress.com

TOLLARE I VÄSTMANLAND
Christina Hedström & Peter Wennström,
021-12 41 17, 070-551 53 58, stina.hedstrom@spray.se
www.freewebs.com/tollareivastmanland

VÄRMLANDSTOLLARNA
Kerstin Kvarnlöf, 0554-410 71, 0705-65 82 23,
kerstin.kvarnlof@telia.com
Brita Gehöör, 0554-211 20, 0703-35 60 20,
brita.gehoor@telia.com
www.hem.passagen.se/varmlandstollarna

ÖSTRA SVEALAND Niklas Adolfsson,
0708-75 01 54, niklasadolfsson@spray.se

STOCKHOLM SÖDRA
Mirjam Cassel, 073-260 46 27,
mirjamcassel@gmail.com
www.stockholmstollarna.weebly.com

STOCKHOLM NORRA
Michael Albrecht, 0708-39 84 31,
fam_albrecht@me.com
Nathalie Regnér, 08-612 12 05, 073-379 78 99,
nathalie.regner@gmail.com
Även aktiviteter på Östermalm, Liljanskogen.
Se Tollare i Norra Stockholm på Facebook.

TÄLJEKRINGLAN I SÖDERTÄLJE
Birgitta Amrén-Ahlberg, 08-550 649 54,
birgitta@vattubrinken.se

TOLLARE I UPPLAND
Sussie Stier, 0733-74 69 94,
upplandstollarna@hotmail.com
www.upplandstollarna.wordpress.com

GUTETOLLARNA
Sara Thomsson Neogard, 0498-550 74,
mysslas@hotmail.com
Anne-Marie Siggelin, 0498-48 12 63
www.freewebs.com/gutetollarna

TOLLARE I ÖSTRA SÖRMLAND
Marita Ljungdell, 0737-51 81 75,
marita.ljungdell@spray.se
www.surf.to/tios

SÖDRA NORRLAND Malin Hedin,
malin_falk81@hotmail.com
Lena Dahlblom, 0297-414 80, lena.dahlblom@telia.com

GÄSTRIKETOLLARNA
Lena Dahlblom, 0297-414 80, 070-564 18 97,
lena.dahlblom@telia.com
Hitta oss under Gästriketollarna på Facebook.

HÄLSINGETOLLARNA
Laila Christensen,
christensen.laila@gmail.com, 070-2918856
HälsingeTollarna på Facebook

NORRA DALATOLLARNA
Marie Lars, 0250-388 53, 070-035 30 59,
marielars@telia.com
Maria Andersson, 0250-153 16, 0705-57 86 27,
81maria@gmail.com

SÖDRA DALATOLLARNA
Anna Andersson, 070-776 90 51,
Anna88_Smile@hotmail.com
Monika Amby, 073-678 50 41, monika.amby@live.se
www.tollareidalarna.com

MELLERSTA NORRLAND Distriktsansvarig sökes!

Z-TOLLARNA
Pia Hall, 070 - 201 58 53
Gunilla Malmqvist, 0645-564 42 12, 070-510 20 69
Wmgumam@yahoo.com

TOLLARE FRÅN VÄSTERNORRLAND
Aktivitetsansvarig sökes!
www.hem.passagen.se/tollare_i_vnorrland

NORRA NORRLAND Distriktsansvarig sökes!

TOLLARE I VÄSTERBOTTEN
Aktivitetsansvarig saknas.
www.vbtollare.tk

TOLLARE I NORR
Susanne Nilsson, 070-261 51 99,
storstrandsnova@hotmail.se
hem.passagen.se/tollareinorr

MEDDELA OSS ÄNDRINGAR! Har ni bytt kontaktperson, ändrat telefonnummer, startat en ny aktivitetsgrupp, startat Facebook-grupper – glöm inte meddela Tollaren! Skicka ändringar till tollaren@tollarklubben.se. Märk mejlet "Kontaktinformation Xxxxx" (gruppens namn).

Medlemsinformation

ÄR DU INTRESSERAD AV MEDLEMSKAP
Tag kontakt med SKKs (Svenska Kennelklubbens) medlemsavdelning
tel 08-795 30 50 eller mejl medlem@skk.se

NYA MEDLEMSAVGIFTER FRÅN 2016-01-01:
- Fullbetalande medlemmar 275 SEK/år
- Utlandsmedlem 400 SEK/år
- Familjemedlem 80 SEK/år
- Valpköparmedlem 150 SEK/år

UPPFÖDARE
Betalar första året in 150 SEK per valpköpare till Tollarklubben bankgiro 5163-6009 och skickar en lista med namn, adress, tel och mailadress, för vilka inbetalningen gäller, till kassören:
kassor@tollarklubben.se

OM DU FLYTTAR och vill ha Tollaren skickad till din nya adress anmäler du adressändringen till SKKs medlemsavdelning
tel 08-795 30 50 eller mejl medlem@skk.se

Efterlysning!

Text: Sverker Haraldsson

DEN JAKTLIGA UTVECKLINGEN inom vår ras går snabbt framåt. Intresset för våra tollingprov ökar, och även i år, 2016, har antalet prov, antalet arrangörer och antalet startande hundar fortsatt att växa. Under året blev också två nya tollingjaktdomare klara – Marie Kinder och Titti Karlström – men det kommer inte i långa loppet inte att räcka till. Vi måste få fram fler tollingdomare!

I dagsläget finns det bara elva domare i landet som är auktoriserade att döma tollingprov. Fyra av oss jagar, tränar och arbetar själva med tollare; medan sju kommer från retriever- eller spanielsidan och därför även dömer andra former av jaktprov inom SSRK. Under de senaste åren har vi tappat ett par retrieverdomare, och vi kommer förmodligen att tappa ett par till under de närmaste åren. Ett annat problem är den ojämna fördelningen av domare geografiskt. Av de elva finns sju i södra eller västra; och i hela Svealand och hela nedre Norrland finns det en enda domare.

UTAN DOMARE, INGA JAKTPROV. Vi behöver fler domare. Utbildningen av domare hanteras inte av Tollarklubben, utan av SSRK, och utbildningsplanerna för tolling-, retriever- och spanieldomare innehåller samma steg och har i stort sett samma kriterier och krav. Det finns ett antal grundläggande krav på den person som vill söka. Du ska:

- vara medlem i SSRK.
- ha jägarexamen och gott jaktetiskt omdöme.
- ha erfarenhet som provledare för jaktprov.
- ha fört hund med framgång i samtliga klasser som du ska döma. Inom tollingen finns två stycken domarkategorier – A där man kan döma alla klasser samt praktiskt tollingprov, och B där man får döma NKL och ÖKL. Meriterna får inte vara äldre än fem år.
- ha god jaktlig förståelse och erfarenhet. Här är jag övertygad om att man inte själv behöver hålla i bössan för att få denna erfarenhet. Man lär sig ofta minst lika mycket som hundförare till en apportör.
- ha jakthundsintresse och god kynologisk erfarenhet – enkelt översatt innebär det att du ska kunna förstå och ”läsa hund”. Du kan ha fått den vanan från din egen träning, från kurser och träningar där du varit instruktör, du kan ha fått det som domare på inofficella prov och working test, och du kan ha fått det som uppfödare med fokus på jakt.
- ha ödmjukhet och personlig integritet. Till exempel ska man som domare bedöma varje hunds arbete på ett neutralt och rättvist sätt, oavsett om föraren är din träningskompis, uppfödare, valpköpare eller en annan domare.
- kunna uttrycka dig och prata inför publik. Exempelvis när du ger den muntliga kritiken till provets deltagare.
- kunna fatta snabba beslut och kunna stå för samt motivera besluten.

Det kan låta som en lång och nästan övermänsklig lista, men jag är säker på att det finns ett antal av Tollarklubbens medlemmar som skulle kunna bli utmärkta domare – med utbildning, träning och hjälp av mentorer. Vi fyra, som hittills utbildats, är inte unika på några sätt. Eller hur? Det var det där med ödmjukhet.

HUR BLIR MAN DOMARE? Första steget är att göra en skriftlig ansökan som skickas in till SSRK och till Tollingjaktkommittén som består av Sverker Haraldsson, Mats Gunnarsson, Lars Bengtsson, Torbjörn Holmgren och Anders Wahlberg. Efter en inledande intervju kan ansökan sedan skickas ut på remiss till Tollarklubben och till SSRK:s avdelningar. Här är det framförallt klubbens och den egna avdelningens synpunkter som väger tyngst.

Nästa steg är att man kallas som elev och tilldelas en mentor, en av våra mest erfarna domare. Elevtjänstgöringar kan göras på både tolling- och retrieverjaktprov, och innebär att man tjänstgör tillsammans med domaren och kan diskutera och resonera om bedömning och situationer som uppstår.

Efter ett antal elevtjänstgöringar, oftast mellan tre och fem stycken, kan mentorn föreslå att man kallas till en preparandkurs, oftast över en helg.

Nästa steg är att bli domaraspirant, och då ska man kunna leda och fungera som domare, leda prövningen och ge skriftlig och muntlig kritik under ett helt prov – samtidigt som den auktoriserade domaren finns på plats. Aspirantuppdrag gör man endast på tollingjaktprov, och efter ett antal uppdrag, säg tre-fyra stycken, kan mentorn föreslå att man auktoriseras som tollingjaktdomare.

Från ansökan till auktorisation får man räkna med 1,5 till 2 år, och 8-10 dagar som elev eller aspirant.

VANLIGA FRÅGOR. Jag är övertygad om att det finns flera kloka och vettiga medlemmar i vår klubb, som skulle bli alldeles utmärkta domare med utbildning och träning. Man ska framförallt se det som en utbildning – ingen är klar som domare från dag ett. Det handlar om att ta till sig, träna på, och lära sig av andra domare om uppdraget och de situationer som kan uppstå.

Självklart fungerar det utmärkt att vara elev/aspirant en dag på ett dubbelprov, och starta hund den andra dagen – och med den ändring som görs i de nya jaktprovsreglerna från och med 2017 kommer det också att gå utmärkt att till exempel starta själv en dag på Tollarspecialen och vara elev/aspirant eller för den delen färdig domare de andra dagarna.

Har du funderingar, frågor eller vill se hur en ansökan kan se ut? Det enklaste är att du tar kontakt med någon av oss fyra som dömer tolling och själva jagar, tränar, och arbetar med våra tollare – Titti, Marie, Anders eller jag själv.

VI BEHÖVER DIG. Kontakta mig via e-post sverkerharaldsson@mac.com så kan jag förmedla kontakt vidare till min domarkollegor. •

Information från RAS-ansvarig

Helena Näslund

Under Tollarspecialen 2016 så mättes mankhöjden på hela 302 stycken tollare i alla åldrar.

Resultat för hundar som var 18 månader och äldre: För hanhundar (124 stycken) var genomsnittshöjden 50 cm och 94 procent var inom den tillåtna mankhöjden enligt rasstandard. För tikarna (144 stycken) var genomsnittshöjden 46 cm och 96 procent höll sig inom rasstandard.

Årsmöte 2017

Tollarklubbens årsmöte 2017 går av stapeln den 11 mars på Scandic i Upplands Väsby, start Årsmötet 11 mars på Scandic hotell i Upplands Väsby. Start kl 09.30.

NYA MEDLEMMAR

KARIN SVENSSON, GÄVLE
ANNA HOLMBERG, TÄBY
MARI-ANN DJÄRV EDSTRÖM, HAMMARÖ
SABINA SVENSSON, MALMÖ
PETRA NORDGREN HOLMBERG, ÅSTORP
CECILIE KAURIN, OSLO, NORGE
KENNETH PERJONS, FALUN
HANS NILSSON, HÄGERSTEN
MAGNUS RANDVER, STOCKHOLM
EMMA VIRTA, STORA MELLÖSA
EMMA WALLIN, ENKÖPING
JENNY JOHANNESSON, ARVIKA
HANS LITTMANN, GÖTEBORG
ULRIKA BJÖRKQVIST, SKÖVDE
LENA LARSSON, KINNA
MATTHIAS WENNERSTRÖM, HÖLLVIKEN

Tollarklubbens Styrelse 2016

Ordförande
Mats Viker
Valgärdevägen 3, 16853 BROMMA
08-370 863, 070-199 11 50
ordforande@tollarklubben.se

Jaktansvarig
Mats Gunnarsson
Ängsgatan 4, 383 33 MÖNSTERÅS
0499-136 15, 073-057 46 43
jaktansvarig@tollarklubben.se

Vice ordförande/kassör
Carina Boijertz
Norrevärnsgatan 16 B, 243 32 HÖÖR
073-331 81 43
kassor@tollarklubben.se

Sekreterare
Åsa Roosqvist
Västra Askvägen 245, 27539 SJÖBO
0416-511 416, 070-684 99 71
sekreterare@tollarklubben.se

Avelsansvarig
Therese Knutsson
Hjärsås 3193, 289 90 KNISLINGE
070-970 55 87
avelsansvarig@tollarklubben.se

Mentalitet- & Funktionsansvarig
Marina Johnsson
Grenvägen 10, 13668 VENDELSÖ
070-734 70 86
mentalitetsansvarig@tollarklubben.se

RAS-ansvarig
Helena Näslund
Ekeby Gård 1,
647 95 ÅKERS STYCKEBRUK
072-321 89 18
rasansvarig@tollarklubben.se

Aktivitets- & Medlemsansvarig
Gunliz Bengtsson
Årstidsvägen 10, 313 35 LAHOLM
070-394 53 25
aktivitetsansvarig@tollarklubben.se

Exteriöransvarig
Per Wigforss
Hurva 307, 241 94 HURVA
0413-313 08, 070-238 04 57
exterioransvarig@tollarklubben.se

PR- och informationsansvarig
Debbie Hansson
Sikvägen 45, lgh 1501, 135 41 TYRESÖ
076-327 30 73
info@tollarklubben.se

Övriga Funktionärer

Revisorer
Monica Beijer
Maria Ivarsson

Valberedning
Agneta Joonas, sammankallande
Annika Bergquist
Anne Titti Karlström

Kontaktpersoner Tollarspecialen
Gunliz Bengtsson
Carina Boijertz
specialen@tollarklubben.se

Kontaktperson till klubbnytt i Apportören
Åsa Roosqvist, se kontaktuppgifter till vänster

Mottagare av utställnings- & lydnadsprovskritiker
Per Wigforss, se kontaktuppgifter till vänster

Mottagare av jaktprovs- & viltspårskritiker
Mats Gunnarsson, se kontaktuppgifter till vänster

Rasinformatörer & Omplaceringshundar
Sandra Almeflo, 070-388 85 07
Ingrid Larsson, 0151-135 10
Catarina Söderlind, 08-732 90 00
rasinfo@tollarklubben.se

Webmaster för klubbens hemsida
Susanne Viker
webmaster@tollarklubben.se

Redaktör för tidningen Tollaren
Mia Eriksson
Nämndemansvägen 26,
643 32 VINGÅKER
072-503 03 00
tollaren@tollarklubben.se

Hemsida www.tollarklubben.se

Epost info@tollarklubben.se

Plusgiro/Bankgiro
311 01-9 / 5163-6009

Specialens bankgiro 5086-9569

Forskningskontot
Nordea 3259 23 10665

POSTTIDNING B
Tollarklubben
Maria Ivarsson
Rasbokil Örkulla 22
755 95 Uppsala

Söndagens två första pristagare: EKL Agrosofens Fiina i Kråksången & Annika Bergquist och NKL Agrosofens Näs-Visa & Helen Häggström.

Tollingjaktprovet i Ånnaboda

Text: Ingrid Larsson Bild: Susanne Hultman

DEN 1-2 OKTOBER GENOMFÖRDES SSRK Bergslagens tollingjaktprov i Ånnaboda. Liksom tidigare år sköttes det helt av aktivitetsgruppen Hjälmartollarnas utbildade grupp tillsammans med duktiga funktionärer. Domare var Sverker Haraldsson. Vädret bjöd oss på strålande sol men en iskall vind. Det var många anmälningar, i synnerhet i nybörjarklass, så det blev tyvärr en del som blev bortlottade och inte fick starta. Trots en del uteblivna pris så fick vi se många duktiga hundar och förare!

RESULTAT
Lördag: NKL, 8 hundar till start.
1:a pris - Blazing Sun Beat the Rap & Øivind Jensen + Andrummets Fullträff & Oskar Abrahamsson
2:a pris - Fågelsjöns Händig & Karin Skoglund, Allydor´s Powerful Bowl of Beauty & Katja Stoltzenberg
3:e pris - Tolling Magic´s Suraya of Ma Zip & Mikael Rosquist
ÖKL, 7 hundar till start. Ingen hund till pris.

Söndag: NKL, 11 hundar till start.
1:a pris Agrosofens Näs-Visa & Helen Häggström
2:a pris Tollarbos Knox i Yodastil & Christina Baehre, Redmound's Life Is To Run For Fun & Perly Berge, Andrummets Helge Strb & Tommy Törndahl
3:e pris Arbetsviljans Rosling & Åse Linderskjöld, Cayora's Diving Duck Pearl & Katja Stoltzenberg
EKL, 3 hundar till start.
1:a pris Agrosofens Fiina i Kråksången & Annika Bergquist

ETT STORT TACK FRÅN arrangörsgruppen till domare, funktionärer och deltagare för gott jobb! Ett lika stort tack till våra generösa sponsorer: Djurmagazinet i Katrineholm, Agria, Caverion, Jaktia, Swegon, Åhs Entreprenad, Salong Klippy. •

Fyra av lördagens fem pristagare: Andrummets Fullträff & Oskar Abrahamsson, Blazing Sun Beat the Rap & Øivind Jensen, Katja Stoltzenberg , Tolling Magic´s Suraya of Ma Zip & Mikael Rosquist.